

Toto místo jest vyhrazeno pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

Ukažte svou barvu



Zlatý se štítkem pro jméno
 pro Sokoly neb Sokolky \$1 50
 Takový pozlacený 75c.
 i s pošt. dopravou.

a objednejte si krásný....

**Sokolský
 odznak**

bíle a červeně emailovaný, jež zhotovuje velice úhledně Sokol Jan W. Wiša, člen Plz. Sokola v Chicagu, za ceny velmi levné. Potřebujete-li hodinky, prsteny, diamanty, neb cokoliv z oboru zlatnického, ušetříte peněz, když si dopíšete pro náš cevník.

W. J. Wiša & Syn,

381 W. 16th St., Chicago, Ill.



Knoflík zlatý \$1.00
 Pozlacený 60 ctů.

Sbory, jež objednají je den tucet neb více, obdrží na všech deset procent sračky.

Doktor
E. VEJVODA,

ZUBNÍ LÉKAŘ,

v čísle 334 v. 72. ulice,
 New York.

**Sborník Sokolský
 na rok 1896**

pokud zásoba stačí prodává za
 25ct. jednatel výkonného výboru
 N. J. S.

Jos. Kuchař.
 341 v. 73. ulice,
 New York.

Má na skladě...
 kuřácké i školní potřeby, hračky,
 cukrovinky, knihy, jako: tlu-
 mače, slovníky, kuchařky, zá-
 bavné i svobodomyšlné knihy,
 čítanky atd.—Sklad HOBOKA
 i ostatních Fahrneyových léků.
 Pojišťuje u dobrých společností.
 Zastupuje časopi-y:
 Amerikán, Duch Času, Domác-
 nost a Svojan.

.....Nákladem.....

ústředního
 výboru
 Východní
 župy
 v New
 Yorku

—vydána byla—

**Nejnovější sbírka
 Sokolských písní.**

1. sešit po 3 centech

zasílá na požádání každému veselému Sokolu
 jednatel ú. v. Vých. župy

JOS. A. KNEDLHANS,
 420—424 East 71st St.,
 NEW YORK CITY.

N. B. — Každý kdo si přeje objednat jakýkoliv počet zpěvníků,
 nechť zašle předem peníze v poštovních známkách jeden a
 dvoucentových.

EMIL POLAK,
 1321. první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje
 a potřeby sokolské, střelčké a
 spolkové vůbec, klobouky a čap-
 ky pro pány a chlapce, dětské i
 chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro
 pány, kufry, vaky, torby, peně-
 ženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel: Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

KNIHY

u výk. výb. N. J. S. na skladě:

Tyrš Mir., Dr.: Zakladové tělocviku ..	\$1.00
Kožišek Fr.: Cvičební večery na koni na šíř10
Jindřich Fuegner. Životopis10
Vaniček Kar.: Sokolstvo, jeho směra a cíl Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné. Obě za03
Scheiner, Jos. E. Dr.: Tělesná cviče- ní ve starém věku65
Kožišek Fr.: Cvičební večery na hra- zdě12
„ „ 100 příkladů cvičení prost- ných18
Hron Karel: O cvičební soustavě....	.20
Mendik Jan: Povely ku podrobnému procvičení poř. cvičení05
Scheiner Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči dra. Mir. Tyrše. Povšechné úvahy o věci Sokolské, I. 1.25
Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2..	.25
Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro ško- ly, I. bez nářadí15
Klenka Jos. Těl. hry. II. S nářadím..	.25
Hanušová Kl.: Dětský tělocvik.....	.20
„ „ Hry míčem pro vese- lou mládež.....	.15
Horálek F.: Pérem Sokolím; seš. 1—4	.20
„ Na přední stráž.....	.05
Sládek Jos. V.: České písně.....	.05
Jos. Klenka: Skoky prosté, útokem a o tyči10
Jos. Klenka: Skoky smíšené na koze a na stole10
Dr. J. Vaniček: O rohování (box) a šermu holi dlouhou (baton) ..	.10

Knihy tyto, pokud zásoba stačí, zasílá
 vyplacené jednatel výk. výb. tomu, kdo při
 objednání pošle výše udanou částku buď ve
 znamkách, nebo poukázkou poštovní.

Jan Černý, 437 E. 71st St., N. Y.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XXIII.

NEW YORK, 15. LISTOPADU 1901.

Číslo 11.

SUBSCRIPTION - - - 50c. PER YEAR.

Předplatné50c, ročně.— Do Čech.....zl. 1.50

ORGÁN NAR. JED. SOKOLSKÉ.

EDITOR — POŘADATEL:
K. Štullk, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
PUBLISHER — VÝPRAVČÍ:
F. Lier, 410 East 71st Street, New York, N. Y.

Listárna redakce.—Přispívky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího.—Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nově odstouplé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Poučujeme mládež. — Sokol Americký. — Věšte v boha. — Za IV. sletem všesokolským. — Finanční zpráva ze závodů župy Střední. — Společné cvičení u T. J. S. Fügner. — Zpráva náčelníka župy Východní. — Slovo o pivu. — Tělocvik všeléčitelem ve Švédsku. — Dopisy: Z Omahy, Chicaga, Newarku, New Yorku, Detroit a St. Louisu. — Oznámení Sokolu "Cleveland". — Zápisy o schůzi výk. výb. N. J. S. — Měsíční a čtvrtletní finanční výkaz jednatele výk. výb. N. J. S. — Členové noví a vyloučení a drobná oznámení.

Poučujeme mládež.

Ti, kdo cvičí k vůli tomu, aby naučili se cvičiti, obyčejně jsou nestálými cvičenci, i dají tělocviku brzy v ale, ať již měli talent k cvičení či nikoli. Takoví ztrácejí se nám z tělocvičen a nikdy se nevrací. Z toho patrno, jak důležitá jest pro každý sokolský sbor, má-li zdárně prospívati, získávati a nikoli ztráceti cvičence, aby dostalo se jim v čas náležitěho poučení, proč tělocvik pěstovati jest každému třeba. A přece se v tom ohledu stále jen nedostatečně pracuje. Bez výkladů a přednášek nelze dostatečně mladé cvičence s naší věcí seznámiti. A bez náležitěho poznání našich zásad a cílů nikdo nestane se pravým Sokolem. Znali jsme dosti cvičenců, kteří byvše talentováni, výborně cvičili, však ve cvičení nesetrali, neseznavše podstatu a příčiny tělocvičné sokolské činnosti. Tak vyslovil se nám nedávno jistý kdysi vynikající cvičenec, že by posud cvičil, kdyby cviky naše se měnily, kdyby nebyly tytéž, jako před lety. Kdo zná rozmanitost a bohatost cviků sokolských, ten jistě věří, že postačí uspokojiti na léta i cvičence vyběravého, však není tomu tak. Pro ty, kdo cvičí jen k vůli tomu, aby novým a novým „kouskům“ se naučili, ani ta bohatá naše zásoba nestačí. Takoví jsou podobní vyběravým milovníkům lahůdek a zhýčkaným břichopáskům, kteří mají chuť stále na něco neobvyklého a nebývalého. A že takové vyběráčky těžko nám uspokojiti, jest zřejmo. Pro ty nelze vynalézati nových nějakých cviků na nářadí obvyklém neb snad nářadí nějaké nové.

Jejich chuť nelze uspokojiti, jako těžko uspokojiti jest rozmanité labužníky.

Jediným prostředkem, abychom takové v řadách svých udrželi, jest jak výše jsme uvedli, náležitě jich poučování o věci sokolské.

Člověk, jenž chce býti zdrav, dobře sobě poslouží, je-li nejen v přijímání pokrmů střídmým, ale libuje-li si ve stravě jednoduché. A čím tato jednodušší, obsahuje-li jen dostatek látek výživných, tím lépe jde mu k duhu a nepřeji se. A takovou jednoduchou, ale vydatnou a silící stravou spokojí se pouze člověk, který řídí se zásadou, že jsme k vůli tomu, abychom žili, že však nežijeme k vůli tomu, abychom jedli. Zkušenost ukazuje, že lidi nejsilnější a nejzdravější jsou právě ti, jichž výběr v pokrmech jest malý, jednoduchý a po léta a léta stejný. Tak jest i s tělocvikem. Ti, kteří vypěstovali si tělocvikem silná těla a zajistili pevné zdraví, obyčejně libují si ve výkonech jednoduchých, jež rádi často vykonávají a opakují. Takovým nepřeji se nikdy ani hrazda ani bradla, jim není nudným ani skok, ani málo zábavným neb starým zvedání břemen.

Pozorujte takové starší, zkušené a otužené Sokoly, i uvidíte, jak osvěžují se prováděním starých a jednoduchých cvičení, jak si v nich libují a na nich si přímo pochutnávají, právě jako člověk v jídle střídmý pochutná si nejlépe na kousku chleba, který jí denně po celý svůj život a jenž mu vždy zůstane nejmilejším, byť mohl sáhnouti po jiných, jak by se mnohým zdálo chutnějších a příjemnějších pokrmech. A šťastný člověk, který žije jednoduše! Ten nebývá trápen nezázivností a různými z ní vyplývajícími nemocemi, i není nucen kupovati drahých a zbytečných léků a platiti účty lékařské.

Dnes, kdy mládež ve škole poučována jest o mnohých důležitých věcech zdravotních, i kdy seznamována jest i s tělocvikem, měl by i úkol náš býti snažším, i měli bychom dosáhnouti lepších výsledků. Však bez poučování včasného a náležitěho nelze ovšem očekávati, že mládež získáme a i pro dospělý věk si ji udržíme. Jsme na tom přece ve všech sborech snad lépe, než bývalo před léty, co týká se počtu mládeže cvičící. V každém sboru jest dosti cvičících hochů i děvčat a bylo by jich ještě mnohem více, kdybychom si je dovedli na delší dobu udržeti a k sborům sokolským připoutati. Mysl mládeže jest vnímavou, poučení přístupnou a ráda podrží na dlouho, co často jest jí opakováno.

Mělo by se proto v každém sboru k tomu dbáti, aby s poučováním o důležitosti tělocviku a celé věci sokolské již u mládeže se počalo a tato pro další činnost nám byla zajištěna.

Hoši obyčejně touží po tom, aby cvičiti se naučili, i je dobře v té snaze je podporovati, však musí jim býti

zároveň vykládáno, že necvičí k vůli tomu, aby cvičiti se naučili, nýbrž že cvičí z příčin pro ně důležitějších a cennějších, než jest samotné jen pěkné provádění cviků obtížných jiným méně obratným neb méně zkušeným nepřístupných.

Nyní, kdy mládež i ve školách jest poučována o ceně a potřebě zdraví, i o tom, jak si je zachovati, jest snadným úkolem vstřípiti v ni přesvědčení o potřebě tělocviku.

Máme dues dosti schopných cvičitelů, kteří dovedou k mládeži o předmětu tom promluvíti, však zdá se nám, že děje se tak jen mimochodem, jen zřídka, tak že výsledky jsou dle toho jen nepatrné.

Jsmo přesvědčeni, že častější výklady v tělocvičnách o potřebě a účincích tělocviku odvrátily by mnohého hochu od holdování předčasnému kouření a jiných zlozvyků a neřestí, i že by zachránilo mnohou dívku od nosení šněrovačky a jiných pošetilostí dívkám škodlivých.

Něco z výkladů podobných vyprávěly by děti i doma rodičům a tak seznamovaly by i ty s naší věcí a tím by je i k lepší podpoře našich úkolů získávaly.

Tam, kde by snad cvičitel nebyl dosti schopným o zmíněném předmětu žactvu vykládati, měl by sbor úkol ten svěřiti někomu jinému, schopnějšímu, však nikde neměla by mládež cvičící zůstávati bez podobných výkladů a poučování.

Rok letošní blíží se již ku konci a tu mělo by se ve všech sborech uvažovati, kde co bylo by ještě nutno učiniti, co posud snad bylo opomínáno a co mohlo by nám prospěti, i máme za to, že všude měli by se bratři rozhodnouti na tom, aby na příště mimo pravidelné cvičení dostalo se mládeži také náležitěho poučování o věci sokolské a toto aby se dělo dosti často a pravidelně.

Jsmo přesvědčeni, bude-li se tak dít, že mnoho mládeže si tak pro budoucnost zajistíme.

Sokol Americký.

— T. J. Sokol Tábor v Chicagu postaví vlastní svou síň na 41. Ave. a 13. ul. nákladem \$800.00. Síň ta, k níž Sokol F. Randák plány zpracoval, bude 49x125, i bude záležeti ze síně zábavní, tělocvičny, spolkové místnosti, školní místnosti, krámu a obydlí pro jednatele. Vše bude zařízeno moderně a vhodně. Není pochyby, že dostane se čilý T. J. S. Tábor hojně podpory v její podniku.

— Litujeme, že Sokolstvo americké nepodílelo se na posledním sletu všesokolském v Praze, jenž potkal se s netušeným rozhodným úspěchem, představiv Sokolstvo národu v síle netušené a ve výcviku přímo překvapujícím. Uvedli jsme již, proč nebylo nám možno vyslati borce naše k památné a velikolepé té slavnosti, však jednou z příčin bylo také, že pozvání došlo nás na dobu tak krátkou před sletem, že nebylo ani pomyslení, abychom byli čtyři své mohli připravené vyslati. Co k lítosti naší nestalo se letos, doufáme pevně, že stane se ke sletu příštím. Někteří ze Sokolů našich čtouce o skvělém průběhu sletu pražského, pevně si umínili zasaditi se o to, bychom zastoupeni byli o sletu příštím. S některými již jednali jsme o úmyslu tom a přišli jsme k tomu náhledu, že věc ta dá se při dobré vůli uskutečniti.

Poněvač podnik podobný jest příliš nákladným, aby výlohy všechny placeny byly ze sborových poklad, nutno, aby ti, kteří příštího sletu se účastní, utvorili klub a v něm peníze na cestu potřebné skládali. Máme zde v Chicagu dosti Sokolů starších, kteří posud cvičí a kteří by chtěli i o příštím sletu cvičení se účastniti, i máme tu dosti výborných boreců, kteří žádostivi budou s bratry zámořskými síly své změřiti, a k těm obracíme se, aby nám sdělili svá jména, bychom co potřebno zařídili již nyní bez jakýchkoliv odkladů, třeba že sjezd příští odbýván bude za několik roků. Podobně i v New Yorku a i ve sborech v jiných městech budou Sokolové, kteří již nyní chovají úmysl jistě příštího sletu všesokolského se účastniti, i žádáme i těch, by jména svá nám zaslali. Pro starší Sokoly, kteří chtějí ještě jednou, než zemrou, do vlasti se podívati, bude to příležitost nejvhodnější a pro mladší, kteří buď v útlém mládí z vlasti odjeli neb zde narozeni byli, bude také znamenitou výhodou a pobídkou k další práci, spatří-li Sokolstvo v době tak povznesené, jakou jest slet všesokolský. Pět roků svého života dal bych za to, že popřáno mi bylo viděti poslední slet sokolský v Praze,“ pravil nám před málo dny bratr Šauer, člen Plzeňského Sokola, jenž vrátil se nedávno z Čech. „To, co jsem o sletu tom viděl, to nedá se popsati, a tu krásu, a ten mohutný dojem nikdo nedovede si představit,“ horoval bratr Šauer. A my mu věříme. Šťastný smrtelník, jemuž podívané oné se dostalo! A přece byli někteří naši Sokolové tak neteční a zpozdilí, že byvše v době sletu toho v Čechách, ani do Prahy si nezajeli, by velikolepou tu slávu viděli. Do smrti budou litovati, o jakýž požitek nenahraditelný se připravili!

— Sokol Josef Buňata, jenž nedávno přesídlil se z Cedar Rapids do Chicaga, pilně účastní se cvičení Plzeňského Sokola, jehož se stal členem. Poněvač zmíněný milý nám bratr má padesátku již několik roků za sebou, snad všimnou si jeho činnosti tělocvičné i jiní, mladší, ale za to pohodlnější členové u Plzeňského Sokola a jinde, i budou příkladu jeho dobrého následovati. Doba jest teď právě k tomu vhodná!

— Kdyby každý Sokol tak pilně si hleděl cvičení, jako bratr V. K. Tríska, zasloužilý člen T. J. Sokol v St. Louisu, jistě že by mnohý z nás tak rychle nestárl a nezmorouvatěl. Bratr V. K. Tríska přečkal již čtyřryčtyřicetku, i jest stále svěží a čilý jako mladík. Patrně, že činný Sokol nestárne a let s povzdechem nepočítá, jak přibývají, nýbrž spíše se potěšuje tím, kolik již let užitečného života ztrávil. A i jiným jest život plný práce sokolské ku potěše. Tomu dali výrazu také všichni cvičící členové jednoty st.-louisské, kteří o 44. výročí narozenin bratra Trísky tohoto s cvičitelem svým navštívili a jemu blahopřáli. Poctěný taktó bratr žádal nás, bychom za milé to překvapení v jeho jménu všem účastníkům poděkovali, což tuto rádi činíme, i přejeme zároveň aby br. Tríska ještě po mnohá léta zachoval si svoji junáckou čilost a zdraví.

— Br. A. Bohdanecký, dopisovatel T. J. S. v New Yorku, podotýká ve svém dopisu: „Cvičení nyní jest navštěvováno slabě, neboť mluv s kýmkoliv, každý dělá přes čas.“ Několikrát zmínili jsme se o tom, kdyby zá-

sady sokolské pronikly dělnictvo, že by dávno nebylo žádné práce přes čas. Ale jak jsou dnes poměry, jest dělník úplně v moci kapitálu, který dnes uloží mu práce až do vysílení a zítra dá mu zahálet. Dokud člověk nemajetný nebune proniknut vědomím, že má tolik práva, aby žil život člověka důstojný, dotud budou přání jeho a vůle nickou, na kterou zaměstnavateli jeho netřeba se obližeti. Posud pro své vzdělání a zušlechťení málo lze dělníku podniknouti. Ano, jdi cvičiti a nepracuj přes čas, ale zítra do práce již nechoď, my tě nepotřebujeme.

— Z T. J. S. Podlipný jen zřídkka kdy se co dovíme. Tentokrát sděluje br. Fryš potěšitelnou zprávu, že při jeho sboru utvořil se Tělocvičný sbor paní a dívek, jehož členky cvičí a které starati se budou o to, aby česká mládež detroitská tělocvik pilně pěstovala. Doufáme, že dobrý ten úmysl uveden bude ve skutek při pevné snaze a neúmorné vytrvalosti. Přejeme novým pracovnicím na roli sokolské, by dočkaly se jen úspěchu a žádného sklamaní. —

— T. J. S. v New Yorku každého roku vzpomene a oslaví výročí svého založení. Jest to zvyk hodný doporučení i jiným sborům. V některém sboru členové po celý rok se nesejdou a jeden druhého nezná.

„Škoda, že tak málo Sokolů své dívky do zpěvu posílá, chlapců zvláště a přece jest zde dítek sokolských tolik a zpěv jest tak krásný,“ stěžuje si br. A. Bohdanecký ve svém dopisu. Naši Sokolové mající dívky jsou všude skoro stejní. Jen málo je poměrně těch, kteří dívky své do cvičení posílají a málo kteří o to dbají, aby jejich dorůstající a dorostlí synové stáli v řadě sokolské. Tato netečnost velmi nám všude škodí, neboť lidé soudí, že nemusí v tom sokolství býti mnoho, když otec nepostará se o to, aby jeho synové byli také Sokoly. Výmluvu nějakou platnou těžko tu připustiti. Co prospíválo a bylo k dobru otcí, te jistě by dobrým a prospěšným musilo býti i jeho synu. Však někteří Sokolové snadno zapomínají, jak byl jim tělocvik a tužení se sokolské základem k šťastnému životu.

— Br. V. K. Tríska uvádí ve svém dopisu příklad, jak úmrtní podpora u sborů sokolských byla záhubnou. Každé i dobré věci dá se zneužití, a tak bylo i s podporou. Zaniklo i mnoho spolků čistě podpůrných, když byly nesprávně vedeny. Na posledním sjezdu N. J. S. v Omaze ukázalo se jasně, že sbory si zavedení nějaké úmrtní podpory nepřejí a od té doby se as mínění o tom nezměnilo. Však nelze popřít, že u těch sborů, kde podpora jest, znamenitě se osvědčila a nelze o tom pochybovati, že poutá mnohé ku sboru pevně, kteří by snad jinak za nepříznivých okolností byli sbor opustili. —

— Čilý bratr V. Hubálek z Wilson, Kans., potěšen nám sděluje, že jeho sbor T. J. Sokol Karel Jonáš brzy již oslaví otevření vlastního stánku. Správa župy Západní požádána, aby k zmíněné slavné udalosti vyslala řečníka. Jsme potěšeni ze zdárné činnosti jednoty ve Wilson i gratulujeme bratřím tamním k značným, ano skvělým výsledkům dosavadním. Na zdar!

— Mnozí rodičové jsou těmi nejhoršími nepřáteli svých dítek, nestarajíce se ani dost málo o to, aby dostalo se jim tělocvikem otežen a sesílení. Za to však

pošlou je do práce, když patřily by ještě do školy, třeba byly ještě malé a zakrnělé a vyděláti mohly jen nepatrný groš. A kam ten groš tak bídným způsobem získaný mnohdy jde?

— Dne 14. m. m. večer odbývala Tělocvičná Jednota Sokol v Prague, Neb., slavnost odhalení praporu, jež celkem byla slušně navštívena. Slavnost zahájena krátkým proslovem starosty sokolského sboru J. J. Vlasákem, načež představen byl slavnostní řečník pan S. L. Kostoryz z Omahy, který v delší řeči vylíčil účel a snahy Sokolů a význam praporu ve spolcích. Po řeči zahrála smyčcová hudba pana Cyrila Svobody obtížný hudební kousek, načež paní J. P. Peciválová, matka praporu, přednesla delší promyšlenou řeč, v níž mnohé pravdy a povzbuzení dostalo se Sokolíkům, jakož i přítomnému obecenstvu. Na to místní pěvecký sbor zapěl národní píseň „Bývali Čechové“ a později ještě „Vzhůru, plavci“. Po zpěvu započalo zatlukání hřebů kmotrami praporu, které práci svou doprovázely vhodnými hesly. Konečně prapor byl odhalen a přítomným v celé své kráse představen. Na to odevzdán byl starostou praporečníku, který ve svou ochranu jej přijal. Po odbytí programu rozproudila se přátelská zábava, která nevyrušovaně trvala hezky přes půlnoc. Této slavnosti účastnilo se asi 12 Sokolů ze Schuyler, kteří nemajíce jiné příležitosti, přijeli do burgu Prague na železničních hand-karách a na těch zase druhého dne ráno za britkého větru domů sypali. Že proti větru pumovalo se jim to pomalu, není potřeba hádat, ale domů se snad přece dostali.

(Osv.)

Věřte v boha.

Vyňato z článku K. Vaníčka „Citu více!“ otištěného v Sokolu.

Co že tedy schází lidu našemu, zejména jeho třídám výrobním, k nimž jsme vždy přiblíželi v řadě své?

Předem víra to jest, již se lidu našemu nedostává, víra v boha a ve vlastní sílu. Stačilo vzítí prvou, by ztracena byla také druhá — cennějšího nad víru nemohl člověk nepřítel vzítí lidu našemu.

Aj, nečpí z toho nějaký klerikalismus, jenž vtírá se k nám ve všech podobách možných? Nemluv nám o víře, ta pro nás překonaným stanoviskem, škoda slov!

Nu, bratří milí a vy všichni, kdož dobra žádáte lidu našemu, ode mne klerikalismu se obávati netřeba. Negace však jest pohodlná sic a moderní, ale cestou ku poznání není. Prvou podmínkou nápravy jest zjištění skutečnosti a proti tomu přece žádný člověk myslící býti nemůže? Tato skutečnost pak těžkými slovy hovoří k nám — asi takto:

Jsme národ nešťastný od prvního záblesku dějů, jichž vládce postavil národ náš na výspu nejvíce ohroženou živlem nepřátelským. Nebylo oddechu pro nás. Po staletém zápolu proti „dobrým sousedům“ přivedli nás slovem otcovským ke světlu Kristovu bratří Solunští — aby nám za krátko Wichingové vzali viru slovanskou. Byli jsme latiníky, pak přišel světlý zjev Husův (umřel Hus a celý národ byl Husem) a za nedlouho — národ Husův duševně se poněměl v luteránství, po-

tírajícím pikharty — České Bratry — vyznávající čistě učení Kristovo tak asi o půl tisíciletí dříve, než mu svět dovedl, resp. dovede porozuměti. A přišla protireformace, Řím veliké vykonal dílo : těžkou nohou zaslápnul ubohý národ, jež opustili všichni „přátelé“, metavše dříve kostky o roucho jeho a vzavše mu poslední . . .

Jest pochopitelné, že tolikery převrat duševní přinesl ovoce dvojí : jedno utěšené — náboženskou snášlivost průměrně probudilých lidí našich, druhé trudné — nevěru. Tato šíří se víc a více, zvláště vydatnou pomocí známého živlu cizorodého, jenž — háje jinak víru vlastní s obětavostí vzornou — rozkladně působí ve všech národech evropských, a jehož cílům tak mnoho inteligentů našich bezděky slouží, nevidíce nitky sbíhající se v jediném středu důmyslné pavučiny světové . . . Nevěra sama o sobě nebyla by zlem nejhorším u lidí pevných, čistých zásad mravních, jsouť zajisté nevěrci, od jejichž čistého štítu každá pohana malomocně se odrazí, jako zase mnohemu „věřícímu“ čestný název křesťana přísluší asi tolik, jako tygrovi přívlastek mírnosti, nebo vepři epitheton čistoty; ale nezvratnou zkušeností jest, že v širokých vrstvách lidu s nevěrou roste úžasně surovost a znemravnělost.

Nemluvím zde pro kterékoli z vyznání křesťanských aniž na mysli mám samospasitelnost toho kterého, tof věci jiných činitelů, záležitostí velmi omylnou, co však bezpečně tvrditi mohu, jest, že ztráta víry v Boha jest ztrátou nenahraditelnou. Ale slovo mé, vycházející z pevného přesvědčení „starého písmáka“, bylo by pouhým dýmem, kdybych neměl pro ně řadu silných opor. Z nich jenom k jedné sáhnou, jejíž jméno má dobrý zvuk také tam, kde každé slovo klidné, prosté novodobé vášnivosti, ba surovosti, jest klábosením „nasyčeného měšťáka“. Není to nikdo menší, než proslulý vlastenec italský, Josef Mazzini,* jenž ve svých epistolách k dělníkům vlášským („Povinnosti člověka“) napsal následující :

„Počátek vašich povinností jest v Bohu. Báh jest. Nemusíme a nechceme toho dokazovati : pokoušeti se o to, zdálo by se nám rouháním, jako popírati ho — bláznovstvím. Báh jest, protože my jsme. Báh žije v našem svědomí, ve svědomí lidstva, ve světě, jenž nás obklopuje. Naše svědomí ho vyzývá v nejslavnostnějších chvílích bolesti i radosti. Lidstvo mohlo změnit, zkaziti, nikdy však potlačiti jeho svaté jméno. Svět ho zjevuje řádem, souladem, srovnalostí svých pohybů a svých zákonů. Není neznabohů mezi vámi : kdyby jich bylo, byli by hodni ne zlořečení, nýbrž politování. Ten, kdo může popírati boha před tváří hvězdnaté noci, před hrobem svých nejdražších, před mučennictvím, jest velice nešťastou, nebo velice vinen. Prvním atheistou byl beze vší pochyby člověk, který skrýval nějaký zločin před ostatními lidmi a snažil se — popíraje boha — zbaviti se jediného svědka, před nímž ho nemohl zatajiti a potlačiti výčitky svědomí, jež ho trápily : snad to byl tyran, jenž se svobodou uloupil polovičku duše svým bratřím a pokoušel se nahraditi vzýváním hrubého ná-

* „Povinnosti člověka“. Napsal Josef Mazzini, přeložil Dr. G. Žitánský. Nákladem J. Laichtra na Kr. Vinohradech. Cena 1 K. — Doporučujeme vřele.

silí víru v povinnost a v právo nesmrtelné. Po něm přišli tu a tam, vždy po nějakém století lidé, kteří poblouzením filosofie zavedli atheismus; ale těch bylo velmi málo a byli mravni.

Jsou kněží, kteří znesvěcují jméno boží prodajností, nebo bázni před mocnými; jsou tyraní, kteří je zlehčují, vyzývajíce je jako ochránce své tyranidy; ale protože slunce často nám bývá zatemněno a zkaženo špinavými parami, budeme popírati slunce, nebo živnou moc jeho paprsku na svět? Protože ze svobody mohou zlí lidé vzbuditi někdy anarchii, budeme zlořečiti svobodě? Víra v Boha září světlem nesmrtelným přes všechny klamy a zkázy, jež lidé hromadí kolem onoho jména. Klamy a zkázy přejdou, jako přejdou tyranidy : Bůh zůstane, jako zůstane lid, obraz Boha na zemi.“ Pravým osvícením jest četba celé kapitoly, z níž jsem tuto jen úryvek mohl podati.

Víra víru budí, z ní sebedůvěra plyne, nevěra plodí nedůvěru a nejistotu. Jindy co slovo, to skála, na které brady stavěti jsi mohl, podání pravice pak více jak přísaha. A dnes? Na vše zápis a smlouva a kolek, ba mužům práva brzo nebude se dostávatí klausulí a formulí, by náležitě zajistili stranu svou proti úskokům a záludům strany druhé. Společnost žije dnes ve znamení „zaviněného úpadku“ — opět z valné části přičiněním a vzorem živlu mezinárodního, výše zmíněného.

Ale, vždyť jsou i nevěrci, na nichž stavěti můžeš, lidé vzorní, lidumilové příkladní (Vojta Náprstek), snad tedy přece není víry tak potřeba, jak myslíš?

Co že praví Mazzini? „Přišli lidé, kteří zavedli atheismus, ale těch bylo velmi málo a byli mravni.“ Byli mravni, tof tajemství těch lidí vzorných, jimž mravnost samojediná stačí, by kráčeli stezkami Boha, jehož jinak neuznávají. Ale takových jest málo, ohromnou většinu lidstva drží nad hladinou jedině představa Boha, jež dříve byla, než zákon a trest lidský. Znič ve člověku víru v prvního, nepotrvá také bázeň před druhými. Svědčí tomu úkaz, jehož nebývalo: lidé pášou zlo, by zaopatření byli — v kriminále. Boha se nebojí, proč by se styděli lidí?

Na tomto stavu bohužel není bez viňy také intelligence. Jakže, co to pravíš? Ano, jsou spoluvinníky na úpadku tom všichni, kdo přímo, či nepřímo berou lidu prostému jeho víru. Víím, že se řekne : Bojujeme proti tmářství, proti jezovitismu, proti klerikálům. Výborně, tof záslužné, v tom šiku také já stojím, ale proč trháje koukol, rvete s ním také pšenici? Co nevytrhnete, zaslápně těžká škorně vaše, kteří v horlivosti neohlížíte se, kam šlápnete. Velmi opatrná musí býti ruka, jež vyrvati chce ze srdcí lidských předsudky, pověry a bludy, by nevykořenila s nimi to, co drží člověka nad bahnem sprostého materialismu. Mííníte poučovati, ale činite to často tak, že podáváte žíznicím po pravdě číši, do níž jste snad pravdy natočili, ale nepostřehli, že zároveň tam ukáplo jedu — nevěry . . .

A řeknuli nyní, že přes to vše jste bezděčnými spojenci klerikalismu, jež potíráte, jistě že sprásknete ruce nad hlavou, jako že jest-li u mne vše v pořádku. Nemějte starostí, ale vezmouce oči do hrsti, ohlédněte se kol sebe. Klerikalismus jest na postupu, proč asi?

Lidstvo na klopotné dráze novějšího rozvratu myslí, tak dlouho bezděčně připravovaného výbornými pracovníky, kteří by se zděsili, vidouce výsledky snah nejlepších, záměrů nejistéjších, lidstvo na pouť té dospělo srážu — zklamání. Vidí, že také nevěra nepřinesla mu, co slibovali apoštolé její a shledává pojednou, že víra v Boha nic netíží, právě tak jako cit národní, o nichž obou platí slova Písma: Jho mé zajisté lehké a břímě moje sladké.*) A klerikálové, kteří bystře vidí a se svých pozorovatelů v celém světě pečlivě sledují záchvěvy života národů, kvapně rozestírají síť, lovice hromadně duše umdlené. Zatím pak ti kněží výteční, kteří cítíce s lidem a národem, přejí pokroku a mohli by se státí průkopníky svobodomyšlnějšího směru v církvi, musí státí podél, neboť s nevěrci jíti nemohou. Tak jste spolupracovníky klerikálů.

Zapřísahám vás, neberte lidu víry, za kterou nemůžete mu dáti náhrady žádné. Pravíte, že mravnost jest náhradou daleko cennější, než slepá víra. Dobře vím a znám oceniti výbornou sestru víry, mravnost, ale což dá se mravnost sběračkou nabrat a vlíti do prázdného srdce tak lehce, jako vybrati z něho víru? Což myslíte, že mravnost, jíž ústa vaše oplývají, můžete založiti na jiné postati, než na Kristovu prikázání lásky k Bohu a bližnímu: Milovati budeš pána Boha svého z celého srdce svého, ze vsí duše své i ze vsí síly své a bližního, jako sebe samého? Není-liž dosti na pohromách, jaké působí špatný příklad pastýřů nedobrych? Proto buďte opatrní ve přednáškách, rozpravách i článcích svých, vzdělávejte, povzbuzujte a povznášejte, kazte bludy a bořte hrady nevědomosti, ale neberte jen, ať vědomě či bezděky lidu našemu jediné opory, jež mu ještě zbyla v dobách zlých — víru v Boha spravedlivého, jehož krokům obrovitým nestačí titěrné stezky lidské chamradi!

Za IV. sletem všesokolským.

Řada dní uběhla již od památného sletu našeho a posud zrychleně bije srdce při vzpomínce na úchvatné ty chvíle a opětovně zašumí nad hlavou křídla nadšení, jež unášelo i nejchladnější z nás. Opět a opět vracíme se k těm obrazům nezapomenutelným, oživující světivé jejich barvy, jich teplý jas a nádheru blažící....

Čemu přirovnati to vystoupení okázalé, ten zápol statečný, zda poeticky teplému paprsku slunečnímu a oslňujícímu blesku síly vše drtící, či prostě po vojensku přehlídce mužstva a skutečné bitvě na poli cti? Ale nač

*) Koho víra, či národnost tíží, ten z pravidla náleží cechu těch, kteří při každé příležitosti táží se: „A co z toho mám, věřím-li v Boha?“ Nebo: „Kdo mi co dá za národnost?“ Fi! Toť stanovisko žebráka ze řemesla, natahujícího ruku za almužnou. Tak vida, co by tu bylo „věřících“, kdyby za každý Otčenáš spadla korunka, co „vlastenců“ by k životu povzbudila hrst nikláků za každý „Kde domov můj?“! Ale taková chamraď s takovou virou a s takým vlastenectvím, ať jen pěkně zůstane za svým plotem, člověk, jemuž ziskem nenahraditelným jest klid duše, jež podává víru v Boha, i ono teplo v srdci a pocit jisté hrlosti ušlechtilé, jež skytá pravé, plodné vlastenectví, ten stopami takých trosečníků nepůjde!

přirovnávati, kde obé skutkem bylo: I skvělá přehlídka, právod triumfální ulicemi vzrušené Prahy i boj vítězný na pláni letenské, boj tím cennější, že nestřebal krev z tepen raněných nebožáků, nýbrž naopak krev novou vléval v srdce mdlá i umdlévající, jichž tolik v národě rozeštaném stranami a zájmy všeho druhu. Takových srdcí bylo zajisté i v Sokolstvu, ale mezi účastníky IV. sletu marně by jich byl hledal. Proto ta překvapující čísla ve všech směrech, číslice, nad nimiž s radostným úžasem pozastavovali se i ti staří pracovníci, kteří srostše s věcí sokolskou a znajíce ji do základu, očekávali najisto značný vzrůst naproti účasti sletů předchozích. Jaké to nyní zadostučinění jim, kteří provedli jednoty své a společnou práci vytrvalou a obezřetnou celé Sokolstvo křížovým ohněm úkladů skrytých i přímých útoků, podniknutých živly, jimž Sokolstvo bylo tvrdou překážkou a opět kýzenou kořistí, kteří uhájili zásady sokolské nezměněny proti daleko nebezpečnějším „přátelům“, jimž nelíbil se rozhodně národní ráz Sokolstva, které by tak rádi šikovně byli přesmykli na dráhy mlhavé „humanity“. Těch „vypjatých“ hlasatelů lidskosti, povznesených nad surovost zápasů národnostních! Po řadu let závodili se sýčky a kulichy, houkajíce, že Sokolstvo hyne a hyne. „Marasmus“, s tím vstávali, „hniloba“ — s ní usínali. Sokolstvo se přežilo, buď se obrodí, nebo nebude ho více!“ to bylo heslem jejich. A po nich i duše slabší vzdychaly: „Běda, hynem, upadáme....“

A ejhle! to „prežilé“ Sokolstvo rázem předvádí žasnoucímu národu celé pluky statečných junáků při práci velkolepé, tomu Sokolstvu, pod jehož „marastickým“ krokem otrásají se ulice pražské, jásají v ústřety statisíce boдрého lidu, to Sokolstvo konečně „hnilobou“ naplňuje do posledního koutečka náměstí staroměstské, kam přišlo složití hold svůj královské Praze. A nad ním jásají přátelé, trnou protivníci. Ku podivu! Na pozev předáků toho „prežilého“ Sokolstva sletěli se tisícové věrných duší bratrských z Čech, Moravy, Slezska, Vídně i z metropolí říše sousední, sta pobratimů z družné Polsky, desítky statečných Chorvatů a Slovinců, dále noví nám hosté slovanští, Bulhaři a Rusové, konečně pak staří přátelé naši na Západě, bodří gymnasté francouzští. Jakou že to má sílu ta plápolající myšlenka sokolská, zažehnutá tváří jiskrou ze lbi Tyršovy?

Daleko jest mne mínění, že by pomoc národu českému z venčí přišla, naopak vždy a všude jsme hlásali, že sami-li sobě nepomůžeme, nikdo na světě nám nepomůže — jakož vůbec vše, co jsme a čeho v národním ohledu jsme získali, vlastní silou a proti vůli mocných tohoto světa jsme dobyli — ale bylo by moudrým, povrhovati sympatiemi lidí, kteří jako my pracují za vznešeným cílem: povznéstí síly tělesné i duševní lidu svého? A pokud těch sympatií ciziny se týče, tu dobře si jest Sokolstvo vědomo, že pro čest a dobrou pověst národa českého v cizině více učinilo, než očekávali přátelé, mnohem více, než milo jest protivníkům. Z německých výhradně pramenů čerpali o nás vědomost národové evropští, prameny ty však byly otráveny a zkaleny záští, nedůstojným národa tak velkého a tak (prý!) kulturního. Dnes aspoň značnou lze pozorovati nápravu,

monopol německé žurnalistiky světové zlomen a nemalá část listů francouzských, ruských a j. odvykla již přelévati patoky německé do číši, z nichž vlastní národ má bráti vědomost o světě ostatním. Přímo u pramene čerpají, myslím že ku prospěchu obapolnému. Nám Sokolům pak k hrdému jest vědomí, že Sokolstvo to bylo, jež první vešlo ve styky s Francií pomocí gymnastů. Od té doby datuje se postupné objasňování poměrů, hustý závoj pomluvy a lži se trhá a jméno české známým se stává i tam, kde nás do jednoho pytle házeli s Maďary, cikány a pod. pronárody.

Ale — tak namítne některý ze sýčků výše zmíněných (však je znáte!) co to všecko platno, když právě nejbližší nám národ světový, jehož oblast sídla naše obmyká se všech stran, když Němci vzdáleni zůstávají závodů našich. Vždyť jejich turnéři přece také pracují stejně jako vy na povznesení těla i ducha lidu svého, proč nepokusíte se jich získati, proč nepozvete světovou jejich organizaci, proti níž neobstojí všecky evropské spolky dohromady?

Pravda, stejný máme cíl, pokud neběží o národnost, ale tu to právě vězí, zde kámen úrazu. Voda i oheň jednu vaří polévku společně — pokud je dělí stěna hrnc — pukne-li ta, veta po ohni, vodě i polévce. Nenamahejte se tedy slučovati oheň a vodu, marná to práce. Což myslíte, že bylo těch Němců tak málo při cvičení našem a míníte, že nikdo ze synů Germanie nepodívoval se průvodu k radnici staroměstské? Věřte, že ukázka naší organizace, naší práce, že ta mobilisace české Prahy, kterou Sokolstvo provedlo, více značí v poměru našem k Němcům, než veškeré nemužné dolézání a nabízení se, v jakém si libují lidé druhu vašeho. Jen hlavu výš a pevný krok a — práci! V tom spočívá tajemství úspěchu vůbec, také našeho úspěchu.

Práce vytrvalá! Kolik z těch tisíců a desetitisíců diváků, pohodlně na tribunách rozložených, jenom nepatrně ponětí si učinilo o práci ohromné, jež předcházel velkolepému divadlu šesti tisíců mužů, řízených jediným povelém, ba pouhým mávnutím praporec? Kolik pozorovatelů připomnělo si, jaký že to byl výcvik v jednotách rozmetaných po celé šíři království, markrabství a vévodství, stačilo-li jedině dopoledne, jediná zkouška, by veškeri tisícové ti shodli se v soudobém, ladném provádění cviků ne právě snadných?

A přece zaslechli jsme na tribunách výroky až cynické, posudky úšklebné, „vtipy“ odporné. Nuže vy otrlí dvacetí či třicetiletí „starci“, dolů s vámi do písku cvičiště, zde ukažte, co umíte! Ale kdež, kam s těmi pažemi hadrovitými a zády vychudlými na jedné, kam s tím pivním břichem na druhé straně! Ten dorost chlapecký zahanbil vás a mužnost vaši zástěrkou by přikryly statečné cvičenky odborů ženských. Vari, chamradino!

Nezapru, že vedle radosti nad krásným zdarem podniku velkolepého, byl to také pocit jisté hrdosti, jímž dnuly se hrudi naše. Jen farizej mohl by nám to vytýkati, jen pokrytec tomu se podívovali. Zdaž právem nemůžeme se pochlubiti výsledky práce neúporné? Zda směle nemůžeme říci druhým: Jděte a činite podobně?

Kolik tu spolků v národě s účely všemožnými a přece ještě svaluje se na Sokolstvo ohromný úkol vzdělavací a záchranný! Zda-li jest nevhodno, ukážeme-li na svoji práci s vyzváním: Pracujte i vy!?

Co mi zvláště drahým zůstává výsledkem sletu našeho, jest povzbuzující účinek jeho na bratry, kteří do Prahy přispěli z měst a míst uhnětených, kde menšina, (často většina!) česká stěná pod patou souseda bezohledného. Jak asi zářily zraky těm statečným boreům Rudohorským, těm urostlým Krkonošákům, jak radostně bušilo srdce bratřím z Vídně a měst v říši, kolik slz radosti mimovolně vyřinulo zástupcům ušlapávaného Slezska i toho kouta severní Moravy, jemuž příroda s černým diamantem do lůna vložila také celé bohatství černých duší odrodileckých! Jak ti všichni, kdož přišli k nám z pomezí jazykového, byli nadšeni tím obrazem síly a práce požehnané! Hle, tam doma nás štvou a rvou jazyk a s ním duši nám i dětem našim a zde ve zlaté, drahé matičce Praze statisícové bez rozdílu věku i stavu jásají nám vstříc, nadšeně zdravíce každý prapor, každé poselstvo z míst ohrožených! A v srdce každého zaléhá ohlas vznešené písně: Kdo Slávy syn, pozvedni z prachu těmě!

To jest dojem, jenž nehlouběji utkvěl v srdci mém.

* * *

Přešli dnové, nad něž nepamatuji krásnějších, na skvostné pláni letenské znenáhla zmizí poslední desky z pyšného amfiteatru sokolského. Ale v paměti naší dále bude žiti vzpomínka na dny práce neúporné, nadšení bezmezného. Však na tom dosti není vzpomínati pouze, také dále potřeba jest pracovati, neustále pracovati. „Pryč jest slet, ať žije slet!“ toť heslem naším. Vždyť slétne-li se Sokolstvo za nějakých pět let znovu, zda bylo by ctí, kdyby výsledky letos dosažené ještě nepřevýšilo? A to nebude věcí tak snadnou, to vyžadovati bude mužstva o to vyspělejšího, ož těžší bude úkol kladený na bedra každého jednotlivce. Nebezpečno bylo by, chtít si nyní pohovět, zpět kráči, kdo nepostupuje! Postup stálý budiž naší snahou a zdar věci společné našim úsilím.

Zůstaňte při praporu sokolském vy všichni, kdož na Letně trpělivě nešli jste brimě dne i horka, zůstaňte při něm zejména vy heroové práce, kteří obrovský úkol ten, jemuž rovného není v našich dějinách rovodobých, provedli jste silou nadlidskou, umem podivuhodným. Vám všem bratří dobré vůle dík buď zasloužený a láska tisíců bratří dobrých budiž vám odměnou ne zvonivou, ale závidění hodnou!

Na zdar!

K. Vaníček.

* Svobodomyslní Češi američtí oslavili letos osmdesáté narozeniny Karla Havlíčka. Dle toho, jak mnozí dnes v Čechách tíhnou k pánu bohu, — i v samém Sokolstvu doporučí se tam již bůh, — bylo by dnes Havlíčkovi v naší krásné vlasti ještě méně lidmi rozuměno, než když žil. —

**Zpráva ze závodů župy Střední N. J. S. ve dnech
23—24—25. června 1901.**

Příjem.

Vyptičeno od sboru na běžné vydání.....	\$ 50.00
Za vstupenky v neděli (Český den)	238.45
„ „ v pondělí (závod)	26.90
„ „ v úterý večer (zábava).....	11.75
„ „ od taj. v předprodeji	24.80
Procenta z piva v neděli.....	138.25
Z výherního kola v neděli	100.00
Za nálevnou v úterý večer	55.55
Za zbylé doutníky	1.30
Příjem z kuchyně za obědy a zákusky.....	34.60
Za prodané knoflíky „Český den“.....	19.05
Další příjem za doutníky při banketu.....	6.25
Příjem za oznámky na plakátech	111.00
Za prodané postele a příkrývky	65.45

Úhrnem.....\$883.35

Vydání.

Postele, příkrývky a j. pro závodníky a soudece..	\$ 74.10
Za odznaky pro „Český den“ výb. a záv.....	15.94
Stravování závodníků a soudečů celý čas.....	143.71
Hudba pro „Český den“ a závody	194.00
Tisk plakátů všech a lístky i odznaky.....	76.75
1000 knoflíků „Český den“	18.00
Za doutníky	11.40
Za dovoz náčiní a zpět	10.00
Za kočár pro řečníka.....	5.00
Za dvě kytice a stuhy	5.55
Vydání v úterý za pivo, sodu a jiné.....	19.90
Jízdné řečníku profesorovi B. Šimkovi.....	25.00
Za olej pro závod, patrony a motouz pro běh ...	2.60
Truhlářská práce, tyče pro skok a jiné	11.00
Vydání poštovní taj. a vydání výboru.....	8.40
Nalevačům piva a sody v úterý.....	3.50
Transit Co., kára, půl dne projíždky	25.00
Dekorace úhrnem.....	35.00
Procenta z oznámek.....	27.75
Za síň v úterý večer	30.00
Vrácená půjčka sboru.....	50.00

Úhrnné vydání.....\$792.60

Příjem.....\$883.35

Vydání..... 792.60

Zbývá výtěžek.....\$ 90.75

z čehož polovina dle stanov výkonnému výb NJS \$45.40

Tělocvičné Jed. Sokol v St. Louisu..... 45.35

činí..... \$90.75

Tato zpráva přijata ve schůzi Těl. Jed. Sokol dne 26. září 1901 a tajemník výboru, Sokol V. K. Tríska pokázán opis té samé s přiloženou částkou zaslati k rukoum výk. výb. NJS.

* V Čechách staví se hojně nákladných katolických kostelů a velkých vlasteneckých pivovarů. Pak se divme, že i pro Sokoly tam potřebují pevnou víru v pána boha. —

**Společné cvičení u Těl. Jed. Sokol Fuegner v L. I. C.
odbývané dne 22. září 1901.**

Byl jsem požádán podati zprávu o společném cvičení u TJS v Long Island City. Vyplnit tuto žádost není nic lichotivého, neboť bylo velmi slabě navštíveno. Z pěti jednot se sešlo jedenáct členů cvičících.

New York 5 členů.

Newark 1 člena.

Fuegner 5 členů.

Morrisania 0 člena.

Brooklyn 0 člena.

Nevím, co jest toho příčinou, že naše společná cvičení jsou poslední čas tak slabě navštěvována. Před několika roky, když župní výbor se usnesl podobná cvičení pořádat každého čtvrt roku u vůkolních jednot, tu bylo radosti ztráviti v neděli odpoledne v bratrském onom kroužku.

Jednota, která se účastnila největším počtem cvičících členů dle počtu členstva, obdržela cenu, což z prvu dosti k většímu účastenství povzbuzovalo. Když po čase účastenství v oněch cvičeních začalo ochabovat, usneseno po každém cvičení pořádat různé závody. Avšak ani to již členy nevábí. Myslím, že hlavní vinu toho nesou jednoty samy. Kdyby každá jednota, u které se cvičení pořádá, postarala se také o zábavný program, aby každý měl příležitost srdečně se pobaviti, tu by to cvičence přece trochu více vábilo. Jak to chodí dnes, tu členové se sejdou, zacvičí si asi hodinu a půl a pak se rozejdou. Někteří jdou navštívit své známé, jiní seberou se a jdou domů a jest odbyto.

Doufám, že příští cvičení, které odbýváno bude v Newarku v listopadu, bude dostaveníčkem nás všech.

Byl jsem překvapen zprávou o činnosti jednoty Fuegner. Do cvičení přý se jich sejde někdy jeden až dva. Jednota ta má dost schopných cvičitelů, ku příkladu bratra Josefa Uhra, který obdržel diplom druhé třídy jako všestranně vzdělaný cvičitel na chicagském kursu. Teď cvičírnu mijí! Pěkný to příklad!

Potěšitelnou zprávou podávám, že jednota Fuegner odhodlala se postaviti si svůj vlastní stánek, by vyhovoval všem účelům. Zakoupila pozemek ve výměře 75 při 125 stopách na Jackson Avenue, jedné z nejhlavnějších ulic v L. I. City. Pozemek ten má úplně zaplacený.

Teď ke cvičení! Náčelník župy Východní Fr. Bartuněk přesně o půlčtvrté hodině odpoledne dal povel „Nastoupit v řad!“ a přikročeno k prostným. Základní postavení bylo stoj spatný, připazit. Ku cvičením prostným byly pohyby z paží skrčených a napjatých, pohyby nohou a trupu. Po prostných nastoupeno do dvou družstev. I. družstvo skok vysoký, II. družstvo kůň na šif, mety odnožmo, únožmo. Pak střídáno I. kůň na šif mety odbočmo, únožmo a skrčmo, II. skok vysoký. Na to provedeny různé hry.

Na konec závoděno ve skoku dalekém. Vítězem zůstal Chalupa Ant. z Newarku. Skočil 16 stop 11 palců. Tim cvičení skončeno. Na zdar!

Vác. Hampl.

P. r. Litujeme, že tak truchlivou zprávu bylo podati br. V. Hamplovi o cvičení výše zmíněném. Jedenáct účastníků z pěti sborů! A cvičení k tomu odbýváno v neděli odpůldne, kde nikdo snad nepracuje, aniž něčím důležitým a neodkladným se nezaměstnává. To jest smutné vysvětlení sokolské horlivosti a nadšení pro společnou práci! Nebude na tom prasmutném úkazu míti největšího podílu způsob, jakým mnozí Sokolové tráví neděle a hlavně nedělní odpoledne. Kdyby byli zvyklí vyjítí neb vyjetí si někam z domu na čerstvý vzduch, pak by jistě se jim dobře hodilo zajetí si na společné veřejné cvičení. Ale máme mnohé bratry v podezření, že mají rádi kartičky, takhle taročky, aneb biliárky, neb kuželky. Před několika již roky jsme obširněji se zmínili, co soudíme o taročkách, jak sluší Sokolům, aby při nich drahý čas zabíjeli. Nejsme proti zábavě, proti skutečné zábavě. Člověka konečně může bavit ledacos a může se někdy i pobaviti něčím škodlivým jednou za čas, ale často! Škoda, věčná škoda, že mnozí z nás, kteří mají volné neděle, nedovedou jich využítkovati k svému prospěchu. Jak by si toho jiní vážili, kdyby aspoň v neděli měli od práce pokoj!

Zpráva náčelníka župy Východní

Jméno jednoty:	Jak pilně zasílají náčelníci svoje měsíční zprávy.	Počet členů činných		Počet členů při spíváních		Počet záků od 14 roků		Počet záček od 14 roků		Počet členů cvičících		Počet Sokolek	Kolikrát cvičili členové	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva
		Počet členů činných	Počet členů při spíváních	Počet záků od 14 roků	Počet záček od 14 roků	Počet členů cvičících	Počet členů cvičitelského sboru									
Těl. Jed. Sokol New York....	dobře	450	17	30	220	19	150	70	10	163	23	6	893	39		
Sokolská Jednota Blesk.....	velmi dobře	166	—	14	39	—	8	20	6	26	24	2	309	13		
Těl. J. Sokol Fuegner, L. I. . .	„ „	66	12	12	30	8	12	14	3	33	24	1	74	3		
Těl. Jed. Sok. Bohemia		23	2	5	16	—	—	20	1	—	24	1	312	13		
Těl. Jed. Sok. Philadelphia...	velmi dobře, Žactvo 2 měsíce prázdniny	60	30	7	23	1	11	9	5	19	24	1	108	5		
Sokol Cleveland.....	dobře	80	—	10	44	—	24	9	6	35	17	1	100	6		
Sokol Čech v Clevelandu.....	dobře, pouze za 2 měsíce v srpnu prázdniny	229	—	11	63	—	27	16	1	38	14	1	136	10		
Sokol Česko-zábavní.....	dobře 1 měsíc prázdniny	68	—	12	28	—	25	6	1	6	11	1	60	5		
Těl. Jed. Sokol Svornost.....	dobře	43	—	5	—	—	—	10	3	—	30	1	186	6		
Těl. Jed. Sokol Podlipný.....	dobře 2 měsíce prázdniny	54	—	6	22	—	—	8	1	—	8	1	8	6		
Těl. Podp. Jed. Budivoj.....	dobře	58	1	8	24	—	23	15	2	—	18	1	229	13		
Těl. Jed. Sokol Westfield....	„	16	—	17	26	—	15	2	1	—	26	1	46	2		
Těl. Jed. Sokol Newark.....	„	18	—	1	—	—	—	12	2	—	10	1	63	6		
Těl. J. S. Schenectady.....	dobře, za 1 měsíc zpráva 2 měsíce prázdniny	10	6	4	—	—	—	—	3	—	7	1	42	6		
Těl. Jed. Sok. East Islip.....	zprávy velmi smutné	9	činnost úplně zapadla, tak že někdy nemohou ani schůzi odbývat! (Ne													
Těl. Jed. Sok Brooklyn.....	necvičí	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Celkem.....		1355	68	142	535	28	295	211	45	320	260	20	2566	127		

Koncem třetího čtvrtletí hlásilo se k župě Východní 2733 lidí.

Zábav pořádáno : dvě veřejná cvičení, jedno společné cvičení, jedny závody, jedna opera a divadlo, dále 12 výletů

Účinní za třetí čtvrtletí 1901.

Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kol. cvičili žáci do 14 roků	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičili žáci od 14 r.	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvič. žáci do 14 roků	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvič. Sokolky	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát odbyl. cvičení pořadové	Úhrnná návštěva	Počet schůzí.	Počet a jména odborů	
2	361	17	23	12	2524	111	12	2	145	12	24	12	2133	92	12	1	108	9	3	348	6	Dram., pěv., trub.	
2	258	11	25	2	652	26	—	—	—	—	5	1	34	7	2	1	17	8	1	38	3	Sokolky.	
1	211	8	25	2	537	21	12	1	79	7	12	1	99	8	12	1	39	3	2	40	3	Dramatický.	
1	120	5	24	2	352	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	58	4	Dramatický.	
1	73	5	10	1	111	11	1	1	1	1	6	1	46	7	2	1	11	5	3	Dramatický.	
1	76	4	16	3	339	21	—	—	—	—	9	2	180	20	9	1	46	5	6	Sokolky.	
1	105	8	14	6	688	49	—	—	—	—	8	2	175	22	8	1	145	18	2	Trubači a bub.	
1	80	7	11	2	201	18	—	—	—	—	7	2	125	18	7	1	34	5	3		
1	121	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	34	4			
1	56	7	4	2	80	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	Dramatický.		
1	145	8	16	2	352	22	—	—	—	—	16	1	322	20	—	—	1	39	4	Club.	
2	361	14	26	3	620	24	—	—	—	—	25	2	362	14	—	—	6		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	38	3	Dramatický.		
1	28	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	12	3			
členů samých.)				—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
1995	102	194	37	6456	338	25	4	225	20	112	24	3476	208	52	7	400	53	16	607	53			

ého druhu.
Na zdar!

FR. BARTUNĚK,
náčelník župy Východní, 318 E. 71st St., New York.

Slovo o pivu.

Český člověk věří, že pítí piva silí a je zdravé. A náhled ten mu nikdo nevyvrátí a marno proti němu mluvíti. Stává se také stále více a více pivovarů v krásné vlasti naší a pije se také stále více a více. Pokročil v tom lid náš doma znamenitě, dnes pije se pivo i po zastrčených vsích, kam jindy dostalo se jen o pouti a posvícení. A pije každý, kdo jen trochu může, vždyť pivo silí a jest zdravé. Takový bludný náhled o pivu i u našich Ťechoameričanů jest dosti rozšířen, ač mizí u mládeže zde rozené a vychované. I mezi našimi Sokoly jsou mnozí, kteří na pivo věří a bylo by zle jim je pohaněti. Abychom si je nepohněvali, nechceme tentokrát sami ničeho proti pivu psáti, ale uvádíme tuto, co píše pražský Čas. Píše: „Národní nápoj.“

Pod tímto názvem píše Čas: Hospodářská beseda v Bučině u Vys. Mýta vyslovila se na dotaz Zemědělské rady, týkající se zavedení zemské dávky dopisem, který uznala „Obrana Zemědělců“ za nutno otisknouti. S tendencí odpovědi bude souhlasiti každý; staví se proti dávce. Důvody věcné nutno respektovati; ale nelze pominouti mlčením toho, jaký nesprávný názor výchovný vnáší se do lidu, jak se svádí frásami stokrát vyvrácenými na seestí. Dávno je dokázáno, že pivo je lihovinou jako víno a jako kořalka, že požívání piva má všechny škodlivé účinky, zvlášť po stránce duševní, jaké přivádí sebou požívání lihovin vůbec, a že prospěšné účinky nejsou žádné, a jsou-li, jsou tisíckrát zatlačeny a zničeny lihem. Ta věc je už bezesporu, vědecky dokázána. Proto s pivem nemožno jednat jinak než jako s nutným zlem a těžko vykořenitelným návykem, jako trpělivě se chováme ke mnohým a mnohým věcem kolem sebe.

Ale hnát národ, aby se oddal tím úsilovnějším pítí piva tím, když se šlehe prskavkou, nikde, nikdy, ničím neodůvodněnou frásí, že je pivo „národní nápoj“, tu nemožno mlčet. Národním nápojem byla voda, mléko, syrovátka a tu a tam medovina; pivo je vynález pozdějších dob a nynější pivo (na spodní kvašení) zanesli sem sládcí němečtí. Také dokud se národ držel svého národního nápoje: vody, mléka a syrovátky — byl statný, bohatý a vážený, plodil Husy, Žižky, Komenského, Chelčického, České bratry; dnes, kdy vyhlašuje pivo za svůj národní nápoj, volí do sněmu P. Blahovce, Holanské, Klobáče, Fresly, chodí na poutě, na provokační klerikální procesy, na Velehrad, do Říma, panáčkuje o božím těle v úboru veterána nebo ostrostřelce, a naříká na bídu a nouzi, a jaké děti plodí, to vidí kolem sebe!

Neméně klamnou frásí jest výrok o tekutém chlebě. Výživných látek v pivě je tak nepatrné procento, že nestojí za řeč. Pivem se nikdo neposilní ani nenají, zeptejte se lidí znalých věcí a zkoumejte sami. Varujeme, aby někdo na tato hesla, mající za účel jen národ — který si, nepřijde-li pivovarnictví, opatří jiný odbyt pro ječmen a jiný průmyslový výdělek — k vůli několika pohodlným bázlivoům bojičím se práce, podnikání a přemýšlení i dnes nutného úsilovného sebevzdělání, sedal a přispíval k většímu ještě vrazdění tělesné — a bohužel ještě víc duševně (od toho piva!) — zubořeného lidu českého.

Tělocvik všelčitelem ve Švédsku.

Bedlivý jeden pozorovatel a dopisovatel na cestě po Švédsku líčí, s jakou láskou a věrou Inou Švédové ku tělocviku jakožto léku proti skoro všem nemocem, nejen aby předešli nemocí, ale aby také onemocnění vyléčili. Přijdete-li ku švédskému lékaři o radu v nějaké nemocí, předepíše hned nějaké cvičení a zvlášť pohyby tělocvičné namísto nakupování léků v lékárně. Tělesné cvičení jest tu národním všelčitelem zvlášť ve všech nemocích pocházejících ze sedavého zaměstnání, zanedbávání přírodních zákonů a z bujného způsobu života. Nejen v nemocnicích, ale i soukromých domech léčí lékaři nemocné tělocvikem přiměřeným k jejich nemocí a síle, stáří a způsobnosti. Přívodcem léčení tělocvikem jest dr. Ling, jenž žil asi před sto roky a jest slaven jakožto lékař, básník, vlastenec, cvičitel a pěvec, jenž obžitoval svůj život na to, aby svůj národ nadehl vlasteneckými pocity, a touhou po vyvinutí všech těch velikých a ušlechtilých vlastností, kteréž Švédové šlechtily v dřívějších dobách, a činily je silnými, odvážnými a vytrvalými ve všech pod-

nikách, jimiž se plémě skandinávské v starých dobách vyznamenávalo před jinými plemeny. Přičiňoval se o to dlouho, až se mu konečně podařilo dosáti vládního schválení pro svou nauku roku 1814 a tu pak založil královský tělocvičný ústřední ústav, v němž všechny osoby, kteréž si přály vyučovati tělocvikem ve školách a jiných soukromých ústavech, byly vzdělány v oboru tom a uschopněny rozumně tělocvikem provozovati a učiti.

Švédové dávají si na tělocvik zvlášť tak velice, jako na lékařské vědě. Nikdo nesmí se vydávati za lékaře v zemi, kdo se nemůže vykázati diplomem z některé university, a nikdo nemůže býti učitelem tělocvikem, kdo si nevydobył k tomu povolení a diplom z královského tělocvičného ústavu. Každý důstojník ve vojšti musí vzděláti se v tělocvikem nejen aby sám sebe obrnil cvičením těla svého, ale aby byl také schopen vyučovati tělocvikem soustavně při službě vojenské. Všichni učitelové a učitelky na obecných školách musí složiti zkoušku z tělocvikem, nežli mohou za učitele se přihlásiti, neboť jednou z nehlavnějších povinností učitelských ve všech školách od opatroven počínaje, jest soustavné pěstování tělocvikem ku sesílení těla, předejiti chorobám a vyvinutí všech jeho sil, aby také duch mohl ve zdravém těle zdárně se rozvíjeti.

V každém městečku nalézají se tělocvičné kluby a spolky, kteréž mají za cvičitele odchovance královského ústavu a sice muže i ženy a kde se také vyučuje šermu a jiným sportům silu rozvíjejícím. Každá tělocvična má svou koupel větší neb menší a velká města jich mají veliký počet. Obchodníci mají ve zvyku jíti do svých obchodů ráno o 9. a zdržeti se v nich do 2. neb 3. odpoledne, načež se odeberou do tělocvičny, kde hodinu věnují tělocvikem a pak se vykoupají. Ve Stockholmu a jiných městech jsou ústavy tyto tak důležitě, jako kluby, jídelny neb jiné místnosti zábavné a mívají při sobě také čítárny a kuřárny, kde mohou se po cvičení ochlazovati hosté při čtení denních listů a jiných tiskopisů nových, při popíjení kávy a kouření doutníků. V Americe by se každý překvapil nad tím, když by mu bylo sděleno, že jeho bankéř, právník, neb stavitel odebral se z úřadovny své o 3. hodině do tělocvičny a koupelny, než zde jest to pravidlem. Zvlášť v zimní době můžete nalézti kohokoli si přejete viděti, v tělocvičné odpoledne po 3. hodině.

Pro cvičení jest připraven zvláštní převlek. Tu svlekou účastníci svůj venkovský oděv a navlekou se do vlněných košil a spodků a na bosé nohy navlekou plátěné střevice. Postaví se pak do řady a vykonávají všeliké pohyby rukou, nohou, hlavy a celého těla, jak je cvičitel řídí. Jedná se při tom o pohyb a nikoli o namáhání a svaly se poněnáhu rozpínají. Neužívá se při tom kůželů neb činek, nýbrž provozují se pohyby zdoluhavé a lehké, jako při cvičení žáků ve škole bez všeho násilí a spěchu. Po 20 neb 30 minutách cviku toho pochoduje celá řada vykonávajíc cestou tytéž pohyby: pak se dají do běhu za svým cvičitelem, jehož pohyby vesměs napodobují, až ku konci jedné hodiny jest celé tělo rozeřháté, krev rozeběhla do všech žil a svalů, pot uniká z každé potní dírky, každý sval změkne a sesílí se a každá číva se chvěje. Pro ty, kdož mají předepsáno cvičení násilnější, jest tu také nářadí tělocvičné, jehož mohou použiti.

Nyní se jde do koupele, kteráž končí vnošením se do studené vody na okamžik a pak třením a mačkáním (massage), což když se vykoná, jest člověk hotov odebrati se domů s hladem k obědu svému. Tření těla a mačkání provozuje se obyčejně starými ženami pevných vycvičených svalů.

Švédové toho nedbají, kdežto v Americe by se to zdálo neslušným. Jest to zcela v pořádku tam, když několik tuctů mužů leží na mramorových deskách v síni koupelny, a každého masažuje stará žena, která by mohla býti jeho matkou. Některé koupelny také oznamují, že mají mužské síly na tření, než těch jest málo. Všude jinde jsou staré ženy při tom, vyjímaje cvičitele.

Jednotu tělocvičných cvičitelů skandinávských obývá každý rok v říjnu několik týdnů trvajících sjezd, při němž se přednáší, cvičí a rokuje o všech odvětvích tělocvikem. Sem se také dostávají lékaři, neboť každý švédský lékař musí býti dokonale vyučen v tělocvičné soustavě, zvlášť v léčení pohybem, třením a mačkáním těla, což jest vše základem všeho léčení v nemocích.

Přijalť Švédové toto léčení za neúčinnější lék proti všem nemocem, slabostem a zmrzačením těla pro vnitřní neduhy, pro plíce, pro srdce, pro žaludek, reumatismus, neuralgii, bolení hlavy,

neduhy jater a ledvin. Jedná se tu vždy o sesílení tkaniv těla, odvedení krve od míst zanícených a dopravení jí do částí, kde jest jí zapotřebí. Všechno přebytné tkanivo se odstraňuje, žaludek se posiluje, plíce, játra, ledviny a všechno ústrojí se omlazuje, záživnost se rozmnožuje a bezsenost se přemáhá. To vše slibují spisy o léčení takovém a denně se podávají doklady skutečných účinků takových v nesčetných případech.

V zemi jest vůbec pramálo tučných lidí a ženy mají vesměs velmi pěknou pleť a jemnou kůži, což vše od cvičení toho přichází. Švédové mají kostnatou silnou postavu a unesli by více masa na těle, a při tom také piji hodně piva ale nestloustnou a ženy zachovávají pěkné mladé vzezření až do svého stáří.

President Cleveland měl v bílém domě švédského učitele tělocviku, aby mu pomohl od sádra jeho. Ten přicházel každého rána, nežli se president oblékl a provozoval s ním všeliké pohyby. Zdálo se, že by to mělo brzy účinek, ale úředníci kolem bílého domu si z toho počali dělati posměch, mluvilo se o tom lebec, dostalo se to do novin, a to presidenta rozhněvalo, že od toho upustil. (Sv.)

DO P I S Y .

Omaha, dne 24. října 1901. — V tomto ročníku Sok. Am. byl pouze jeden dopis od nás a k tomu dopis podávající smutnou zprávu. — Dopisovatel nemoha podat zprávu dobrou, odkládá snad, až se časy změní. — Inu, to bychom se načekali! — Když poprvé jsem si dodal kuráže psát, stěžoval jsem si na celou řadu našich mladíků, kteří ku sboru patří a přec zanedbávají tělocvik. Předložit jim otázku, proč do cvičení nechodí, vymluvil by se každý různými výtáčkami — a přec žádná z nich nebyla by postačitelnou.

Z čtyř clevelandských závodníků zbyli jsme ve cvičirně pouze dva a k tomu ti dva, co krášlili konec čety. Náš první vítěz cvičí jednotu v Plattsmouth, jiný (z čety) přesídlil do St. Joe, Mo. a dva následující, kteří by měli na sebe vzíti úřad cvičitelů, zůstávají doma, ať jest nám dobrého cvičitele tak třeba. Dosud nás několik cvičí a těch několik jsou velmi pilní. Vše co potřebujeme jest dobrý cvičitel! Škoda, že se náš posluchač z kursu tak vydařil! Ale přikládám za to vinu sboru, neboť — každý porozumí, za málo peněz málo muziky. — Hned z jara připravoval se cvičitelský sbor na pořádání veřejného cvičení a protož usnesli jsme se požádati ve schůzi, aby každý člen patřící ku sboru se podílel na prostném cvičení. Náš úmysl byl dobrý, počítali jsme totiž, že tím způsobem dostaneme hojnou návštěvu členstva na veřejné, neboť členů na posledním veřejném cvičení bylo čtrnáct. Požádali jsme a na veliký ten „špíl“ se nás jeden člen ptal s úsměškem: „Mám také přijít?“ — Byla by to tuze velká obětavost od člena as 30letého, který myslí, když je ženat, že je tuze starý pro tělocvik. Do cvičení na prostná nepřišel nikdo, ale veřejné se mělo přec odbyvat, avšak odloženo dvakrát a potřetí na dobu neurčitou.

Vyslali jsme četu do nižšího oddělení na státní závody do Schuyler, kde se naši hoši tužili, neb dostali mimo první cenu četovou, deset jiných cen na jednotlivém nářadí. — Žáci se tuží znamenitě a stále jich cvičí dost velký počet, žakyně však zanikly a Sokolky — inu ty jen se jmenují „Sokolky“.

Dramatický odbor minulou sezonu se tužil znamenitě, co se týče počtu představení, která se vždy vydařila, ale měl to neštěstí, že dvě představení se hodila vždy v den pohřbu našich členů.

Nově zvolené fideletstvo započalo sezonu dne 20. října představením „Zmatek nad zmatek“, které se všeobecně líbilo a i finančně se vydařilo. Jednu částku však zasluhuje fideletstvo a to jest, že tak pozdě vždy představení začíná; povždy určí začátek v 8.15 a málo kdy začnou v 8.45.

Zpěvácký odbor stále existuje, ač odložil operu „Prodaná nevěsta“ na čas neurčitý, stále dosti pilně cvičí ve zpěvech jiných. — Hned z jara pořádali operetu „Lucifer“, která se líbila každému, jen dvěma zdejším časopisům, které se mi zdá mají na zpěvácký odbor T. J. S. Omaha nějak s kopce, se nelíbila.

Tutéž operetu dávali zpěváci ve Schuyler, kde se velmi líbila, i byli požádáni, aby opět operetu tu opakovali v městě našem ve prospěch české školy, k čemu také snad dojde.

Též rozepisuje se nová opereta pod názvem „U jezera“, ale o té až podruhé.

Máme nyní též nový odbor a sice trubače a bubenníky, kteří již jednou ukázali umění své při našem výletu do Howells, Nebr. Výlet onen mně připomíná ten veliký průvod Sokolů, jenž se výletu účastnil. Celý počet Sokolů na výletu, mimo těch co pracovali za barem a výboru, byl sotva 25 členů, a někteří z nich se průvodu ani nesúčastnili. Uhodne z toho každý, jak průvod ten vypadal. (Čítáme nyní as 128 členů). Tak to u nás chodí stále. Takové sbratření by člověk málo kde nalezl!

Co jedna část členů podporuje, druhá část kazí!

A ti, co kazí, nic jiného neumí.

Kdyby se některý cizinec súčastnil našeho cvičení, divadla, zpěvu a vůbec jakékoli zábavy, shledal by tam vždy týž hlouček Sokolů, kteří skutečně pracují. Žádný by nevěřil, že více členů máme.

Též příklad jednoho zlovyku, který se u nás dost často opakuje: máme totiž členy, kteří jdou do města do divadla, když sbor divadlo pořádá a zrovna ti pak přijdou po divadle se vytančit. — K čemu nařikat? Ano — k čemu? Kdyby se pracovalo tak, jak se pracovati má, měli bychom při zábavách, divadlech a koncertech vždy síň přeplněnou, v cvičirně pak měli bychom 40, ano 50 cvičících členů místo 7 neb 8.

Pak bychom neměli příčinu nařikat a platilo by o nás ono přísloví: „Ve spojení síla.“

Na zdar!

Boh. W. Bartoš.

Chicago, 27. října 1901. (Ze Sokola Chicago.) — Nebrání-li mi moje malá schopnost, dovolím si opětně nějakou tu zprávu z našeho sboru podat.

Předně jest mi sdělit, že život v naší tělocvičně jest dosti uspokojující. Dvě silná družstva starších cvičenců pilně cvičení navštěvují, a těch mladších přibýlo též slušný počet. Jsou to odrostlí žáci 15—16 roků staří, a někteří z nich dost ve cvičení pokročili. Náčelník br. Bartoš se všemožně přičiňuje, by cvičení pro každého bylo uspokojivé. Též se rozhodl pořádat každého měsíce závody, by každý věděl, jak pokračuje, čímž se též stává cvičení zajímavějším a každý tu druhému dává — jak říkáme — na frak. V šermu se též pilně cvičí a každý z nás se těší na tu hodinu cvičební. Doufám též, že br. Čermák je s naší pokročilostí spokojen. V šermu nalézáme též dobrá cvičení prostná (cvičili se oběma pažema), jež jsou u nás tak zanedbávána.

O čem jsme nejvíce pochybovali, stalo se skutkem, a to tu zvláštní pozornost budící cvičící spolek paní a dívek, jichž počet tak vzrostl, že místnost málem nevyhovuje (vlastně tu není dostatek nářadí.) Tak se vyjádřil br. Čermák, který jest jejich cvičitelem, a kterému náleží hlavní zásluha, že tak velký počet byl získán. Jak jsme se přesvědčili, i vdané paní ona pěkná cvičení navštěvují. Ta okolnost nás opět vede k přesvědčení, že tu hlavně rozhoduje síla cvičitelova, kterouž se získává cennější materiál.

Ze zkušenosti víme, že těch Sokolů, kteří byli vychováni v řádné tělocvičně, většinou postrádáme, neb byli zvyklí slyšeti něco poučného, ušlechtilého.

Náhled pořadatele t. l., že bychom se mohli súčastnit příštího sletu sokolského v Čechách, vyvolal mezi námi nadšení. Ať sjezd bude odbyván za několik roků, s přípravou již nyní nejlépe začít, aby nebylo pak pozdě. To by znamenalo, že bychom se ještě na jednu výpravu zmohli a sami si tím prospěli.

V sobotu, 21. září, pořádal náš sbor společenskou zábavu na oslavu tříleté naší činnosti ve vlastní budově. O pobavení se přítomných se postarala horlivá Sokolka (ta, která cvičí) pí. Friedlová svým přednesem „Heleniny starosti.“

Též Sokol Vael Červenka rozesmál každého časovým kupletem „To se čte mezi řádky.“ Mezi dalšími čísly bylo též cvičeno na metacím stole a ve skoku do výšky s použitím pružného můstku. Nejvyšší skok docílili Sokol R. Doskočil a Sokol J. Straka. Na konec pak byly předčítány dějiny národa českého v tisíci slovech Sokolem J. Plačkem. Bylo by k přání a je takřka povinností pořádati podobnou zábavu aspoň jednou měsíčně.

Schůze sborové, ač se odbyvají dvakrát za měsíc, jsou slabě navštěvovány. Uspokojuje nás však fideletstvo, které se stará svědomitě o finance sborové. Na Sokolu je, by si ho hledělo i na dále udržet.

Minule byl do sboru přijat E. Patera, bývalý cvičenec „Sokola Slovácké Lipy“; jest teď našim nejlepším skokanem (ve skoku prostém do výšky) a jeho nejvyšší skok zaznamenáváme: 5 stop a 7 palců. — Na zdar!

A. Raisler.

V Chicagu, dne 27. října 1901. (Z T. J. S. Čechie.) — Po dvouměsíčních prázdninách jsme u nás opět počali řádně cvičiti, aby naše junácká krev a všelijací rozumoví trpasličí neměli co k namítání, zaopatřili jsme za cvičitele sboru našeho všestranně uznaného odborníka Sokola Fr. Pecivala — a hle! — ve cvičištně lze viděti jen jednu malou četou našich členů!

Kde zůstali ti ostatní?

Jsou snad zaměstnání vyhledáváním nových výmluv, kterých na obranu své netečnosti jest jim rozhodně třeba; vřdyť oni uznávají těloevik a proto nějaké to „proč“ musí mít pohotově.

Vyjma čtyry první máme asi 15 čekanců a někteří z těchto jsou ve cvičení již dosti pokročili. Žáků do 14 let starých jest asi 30 a jistě že v počtu tom jest polovice dítek ne českých; začek cvičí k poměru žáků (českých) ještě dosti, leč úhrnem vzato, žactva jest až příliš málo. Lid náš dokud bude na rozích lékáren stávat, snad už jiný nebude, „vřdyť ti kluci se ‚vyrajtunou‘ dost na ulici,“ jak mnohý řekne a má pravdu, tam se vyběhají tak, že mnohý ten hoch neví pak ani, jak se po česku jmenuje.

A co se týče našich vlasteneckých jinochů, ti nemají na cvičení čas pro jinou, též vlasteneckou práci, na národa roli zábavné. Jaké jest to role, o tom bych mohl napsati mnoho, leč málo který mladík do „Sokola Amerického“ nahlédne a proto raději o tom pomlčím.

Na jedno chci ale poukázat a sice že by měli alespoň členové sboru našeho dbáti o to, by jejich dítky chodily do těloevičné školy. Bratři Sokolové by měli dávat jiným příklad ve věci té, pak možná že bychom si lépe stáli.

Dne 12. října sbor náš pořádal veřejné cvičení v novém sousedství, kdes za Humboldt parkem, chtěje tam též vzbuditi trochu zájmu pro věc sokolskou. Cvičení to bylo dosti navštěveno tamním občanstvem, počasi ale odvrátilo nám mnoho lidí, takže nám nebylo možno prozatím provésti myšlenku naši, založiti tam Sokol neb seznámiti lid tamní více s úkolem našim. Doufám ale, že něco se v tom učiní dříve, než nějakí tmáři se tam počnou dotírat.

Co jsem to zas napsal?

Jinde chceme stavět a sami stojíme jen tak, jako bychom viseli ve vzduchu, stále jen živořice. Deset — snad patnáct nás pracuje a ostatní, nu, ti jsou též Sokoly a až zemrou, pakli se tak někdy stane (kež se tak nestane) nu, pak uvidí aspoň celá naše Malá strana, že ten neb onen byl také Sokolem a Sokol, ten přece je něco více, než obyčejný smrtelník, tak si to mnohý vykládá. Ano, bratři, Sokol neb Sokolstvo jest to jediné sdružení české, na které národ pyšně patří, na které se spoléhá, Sokol jest ten jediný, kterému i básníci věnují své myšlenky, své zpěvy nadšené. Sokol jest ten, na kterého se ve skutečnosti hledí jako na vůdce lidu našeho, jako na prvního reprezentanta zde v nové naší vlasti, českého lidu našeho. A protož, bratři, když si vážíme té cti, že jsme Sokoly, tož jimi budme též skutkem a nezneužívejme názvu toho pro všelijaké malicherné naše choutky, které po většině jsou výplody našich slabostí.

Podívejme se na naše sokolská hesla a uvidíme, že jsme se od nich uchýlili velmi daleko, že jich též zneužíváme, nekonajíce naše povinnosti s tou láskou k věci sokolské, s jakou bychom měli. Nikdo nemusí cvičiti, aby byl Sokolem, nikdo nemusí býti Sokolem, aby byl tím, čím Sokol má býti, mužem, vzorem člověka a Čechem. Mezi vysokými stromy na posvátném národním shromaždišti zesnulých našich krajanů v Irving parku stojí kamenný jehlanec a pod ním odpočívá náš milý bratr Jan Hubka. Bratři, pohleďte nazpět, uveďte myšlenky své v dobu, kdy on ještě žil, na chvíli, kdy hleděli jste jemu tváři v tvář, a pak řekněte: To byl člověk, muž, Sokol.

Ano, bratři, na tohoto muže vzorného charakteru Vám poukazuji! Zdaž nebyl on vzorem Sokola?

Vlastní přičinlivostí domohl se toho, že mohl vésti příjemný a bezstarostný život, on vyšinul se na stanovisko, kde blahobyť byl v jeho dosahu a přece nikdy nedal na jevo, že by byl více než kdo

jiný, on zůstal vždy tím stejným mužem, mužem dobré povahy a bohatého srdce.

A nyní bratři pohleďme sami na sebe a uvažujme, kteří z nás bychom se zachovali tak jako bratr ten, o jehož charakteru se zde zmiňuji a který dle mého náhledu byl pravým Sokolem.

Že byl bratr Hubka ctěn od všeho lidu na naší straně, to bylo viděti při jeho pohřbu, tehdy bylo 90 Sokolů v průvodu a dva jiné spolky.

Pracujme tedy tak, abychom si zasloužili též takový pohřeb, když jest to jedním z našich přání. Buďme všichni sobě rovni, pracujme jeden jako druhý, pracujme proto, že jsme Sokoly, protože věc sokolská potřebuje pomoc všech!

Nejsme-li v práci naší upřímní, děláme-li něco jen tehdy, když jsme k tomu donuceni, hleďme se tomu odnaučit, hleďme pracovat upřímně s nadšeností, jak zásada naše toho vyžaduje. Nepracujme jen proto, abychom byli Sokoly, naopak buďme Sokoly abychom pracovali pro vše, co Sokol hlásá a hájí. —

D o d a t e k: Bratři odpustí, že jsem se pustil do věci trochu hloub. Kdykoliv piší a začnu přemýšlet o tom, co bych tak měl napsat, tu vždy se to ve mně nějak zvíří při pohledu na vše to, co se v stínu sokolské nauky skrývá a k čemu je naše zásada mnohdy zneužívána. Tolik ale chci dodat, že slova „Ni zisk, ni sláva“ bychom měli mít stále na paměti, neb s tím heslem jsme v největším rozporu.

Na zdar!

V. Kotek.

Newark, 31. října 1901. — V posledním dopise svém kojil jsem se nadějí, že v příštím budu moci snad nějakou potěšitelnou zprávu podati a skutečně jsem se ve své domněnce neklamal, neb máme opět — krátkými slovy řečeno — lepší vyhlídku do budoucnosti, neb členů do naší jednoty přibývá, cvičení se více navštěvuje a vůbec život sokolský se mezi námi opět k novému životu probouzí.

Pořadové cvičení, které dříve takřka zaniklo, na které mnohý z bratrů pouze ve snu snad si vzpomněl, jest opět čteně navštěvováno i myslím, že napomenutí našeho br. náčelníka se svého cíle neminulo.

Přistouplo do naší jednoty od posledního mého dopisu 6 členů, a to skoro sami mladí nadaní muži, i doufám, že našemu sboru dle sil svých prospívají budou nejenom placením příspěvků a pokut, ale též i činnými skutky. Zvláště Vy, bratři, kteří jste dříve již členy byli, doufám že našich stanov i o jednotu více dbáti budete a každou myšlenku na opětné odstoupení z kruhu našeho daleko od sebe odvrhnete. Považte, že kdo se na vojnu dá, bojovat musí.

Jestli mne mé sluchové ústroje nepřelhalo, tak se snad naše Sylvestrovská zábava bude odbyvati v nové místnosti (ale ne v naší vlastní, nýbrž opět v najmuté; skoro bych se byl poděkal) a domnívám se, že snad se každý na ten den těší, kdy se naši malé místnosti a zvláště nepřijemného hostinského zbavíme a domýšlím se, že pak každý z bratrů s dvojitou chutí do cvičení půjde.

Řeal bych rád něco o našich zábavách, ale myslím, že to náš zábavní výbor trochu letos zanedbal, neb jsme zde doposud žádné zábavy neměli a o příští nemohu mnoho psáti, poněvač zábavní výbor nic na venek o svých plánech nepropustil.

Těž se musím zmíniti o našem bývalém dramatickém odboru. Psát o jeho minulosti nemohu a proč? — — — A o budoucnosti toho sboru skoro totéž. Myslím, kdyby se ctěné dámy a bratři svolali, že by se to mohlo ještě zkoušet, knihy a něco peněz máme na hotově, takže začátek již jest udělán a myslím, kdyby br. tajemník ještě jednou schůzi svolal, že by snad nějaká změna se stala. Protož bratře tajemníku vezmi si to k srdci a já myslím, že snad mnoho se sklamat nemůžeme a těším se, že příští dopisovatel bude moci psáti chvalitebnou zprávu o existenci zdejšího dram. odboru T. J. Sokol.

Na zdar!

Edward Zuna.

New York, 2. listopadu. — Po výstavě! Myslím totiž výstavu naši pořádanou ve prospěch Sokolovny, lépe řečeno bazár. Ještě krátce před výstavou jsme myslili, že z toho mnoho nebude, neboť nadšení pro výstavu bylo chabé, tak „nákou tu stovku, to bude asi všecko“ a ejhle. Již zahájení bazáru průvodem Jednot sokolských, totiž T. J. Sokol Svornost, T. J. S. Fügner, Bratři Slovácká a Jednoty naší, bylo velkolepé; tolik Sokolů již zase nebylo venku po

hezký čas a takové vystoupení nám ovšem nikdy není na škodu. Byl-li průvod velkolepý, tož průběh výstavy i konec byl ještě velkolepější, neboť až do dneška jest hrubý příjem \$3 976 01, ovšem i vydání jest ohromné, neboť to nebylo jako při dřívějších bazarech, kde nápoje ještě zbyly. My jsme museli skoro všechno pivo a víno koupit a proto jest vydání, které dnes činí \$1.187 96, tak veliké, přes to však jest přeče čistých \$2.788 05 a máme tu a tam ještě pár dolarů k dostání tak že odvedeme celých 28 stovek. Na zdar!

Dne 17. listopadu hraje Dram. sbor za spolučinkování pana Vladimíra Šamberka Schillerovy "Loupežníky" a již nyní jest čilá popotávka po lístkách.

Banket na oslavu založení Jednoty pořádan bude na den diků-činění ve čtvrtek dne 28. listopadu odpoledne. Sokol, který vrátí lístek do soboty do večera (dne 23. listopadu), nemusí za banket platit, kdo však jej do 23. listopadu nevrátí, musí za banket zaplatit, ať se sčastní nebo ne. Sokolky a dámy náležející k Přiznivkyním a Manželkám Sokolů, platí vstupné do banketu pouze 75 ct., každá jiná dáma platí \$1, každý nečlen, mimo starostou pozvaných hostů, platí \$2.

V pondělí dne 11. listopadu nám připadá schůze nominační, až posud se stávalo, že při navrhování člena do toho kterého úřadu neb výboru se málo dbalo toho, je-li člen schopný neb může-li výbor zastávat, ba často se i žertovalo, ten navrhl onoho jen tak "špásem" a bylo to odbyto. Bylo by dobře, by členové do této schůze přišli všichni a chtějí-li pracovat, nechť nominaci přijmou, dobrých pracovníků na poli sokolském jest třeba vždy. Ono se to hezky říká já si zaplatím svých 50 nebo 60 ct. příspěvků a mám pokoj. Řekne-li to ale každý, co potom? Vždyť máme zajisté každý radost když se nám vše daří, a proto jen s chutí do práce znovu a znovu, lidí schopných pro každý úřad a výbor jest u nás dosti; jen chtějí! Úřad starosty u Jednoty jako jest naše jest ovšem nejdůležitější a proto také musíme být opatrní, ačkoli pevně doufám, že náš bratr Frank si tak čestný a zodpovědný úřad podrží, zvláště když ví, s jakou důvěrou k němu veškeré členstvo pohlíží. Nejdůležitějšími z výborů jsou zajisté výkonný výbor N. J. S. a výbor finanční. Zde musíme být vybiravými, neboť každý uzná, že do těchto dvou výborů musí být zvoleni členové nejschopnější a rozsašní. Volba koná se dle stanov druhé pondělí v prosinci.

Nejkrásnější úspěch, jakého se Pěvec. odbor dodělal, jest zajisté pěvecká škola pro dívky, ovšem musí zde být i síla cvičitelská a jen tak může se něco dělat. Škoda však, že tak málo Sokolů dívky své do zpěvu posílá, chlapců zvláště a přeče jest zde dítek sokolských tolik a zpěv jest tak krásný. Kdo viděl dítkami pěvecké školy provedená "Dvojčata" a "Hlavní zkouška" tomu se nedivím, že by si to přál vidět zase. Bylo to něco úchvatného, něco tak milého, že srdce zaplesalo, když slyšel a viděl jak si ta drobotina na jevišti počíná, proto zajisté se pěvecký odbor usnesl, by dívky 10. listopadu Dvojčata a Hlavní zkoušku opakovali; že úspěch bude zase, jsem přesvědčen. Hlavní zásluhu o provedení a nastudování má zajisté cvičitel pěveckého odboru pan J. J. Reindl, který se ze své těžké nemoci již tak zotavil, že může dívky i pěvecký odbor zase cvičiti. Podotknouti dlužno, že pro Boží Hod vánoční se studuje opera "Cikánka".

V předposlední schůzi Jednoty oznamoval cvičitelský sbor, že přivoli, vlastně jmenoval 10 čekatelů cvičitelství, kteří jsou vlastně jaksi členy cvičitelského sboru, musí či mají navštěvovat přednášky br. náčelníkem každou neděli dopoledne pořádané a musí vypořádávat při cvičení družstva, pakli se cvičitel družstva nedostaví. Tím způsobem hodlá cvičitelský sbor nám vychovat příští cvičitele. Každý uzná, že usnesení cvičitelského sboru jest dobré a bylo by již dávno prováděno, kdyby bylo členů, kteří by se tomu byli věnovali, jak br. náčelník sám poznamenal. Učivění nyní jest navštěvováno slabě, neboť mluví s kýmkoli každý, dělá přes čas; snad už po volbě to půjde? Na zdar!

Al. Bohdanecký.

Detroit, Mich., 2. listopadu. — (Z TJS. Podlipný.) Ještě dnes nevím, proč jsem upomínán o dopis; jen proto snad, že jsem dopisovatelem. Měl bych psát snad, že skoro přes dva roky jest v naší Sokolovně smutno neb chválit ty, co tak chválu milují? Snad bratři chtějí, abych jim popsal ty zábavy, kde oni nebyli, neb chtějí nějaký poučný článek, který číst nebudou? Já nepsal jen

proto, bratři, že bych musel psát to, oč jsem vás bratři již stokráté ústně žádal, bychom byli těmi pravými Sokoly a vy všichni víte, co to slovo být Sokolem znamená. Věřte bratři, že kdyby nebylo nové události, jež se udála v našem sboru, že bych ještě nepsal. Ode dneška má se odpomoci všem těm steskům a já s radostí hledím do budoucnosti, neb očekávám činnost takovou, jaká u sboru ještě před tím nebyla. Naše dámy vzchopily se a založily sobě Sbor Tělocvičný Paní a Dívek. Slibily starati se o mládež, by netoulala se večír po ulicích, ale v naší tělocvičně tužila se, a já doufám ct. dámy, že to co se našemu sboru nepodařilo za 12 roků, že vám se podaří. Já jsem si toho jist, neboť znám vaši pili. Jen svornost, sestry milené, konáte práci dobrou, jednu z nejslechetnějších. Neustaňte v práci počaté, až nebude jedno dítko české mimo naší síň, neustaňte, dokud nedostanete každou matku a dívku mezi vás. Okažte jiným národům, že i česká žena dovede oceniti tělocvik, dokažte jim, že i vy umíte odchovat mládež zdravou, jež bude schopnou klestiti sobě cestu po celý život. Že to dokažete, to se nemylim, vždyť jste mne hned překvapily na počátku značnou řadou dospělých vašich členkyň. Jen mně ještě malounko slibte sestry milené, slibte mi, že předčíte Sokoly. Slibte mi, že jim ukážete zřecadlo, by do něho nahlédli a viděli samy sebe jak jsou neteční. Slibte mně, že vy schopné vaše muže vyženete od pece do Sokolovny každý pátek a úterý. Bratři, povšimněme si těchto pilných dam, ať každá vaše žena neb dcera stane se členkyň; jaké to bude krásné, když celá rodina bude patřiti pod jeden prapor, pak budem silní a cvičirna naše bude přeplněna žáky, žakyněmi, dospělými dívkami a i členové jistě nezůstanou pozadu. Musím oznámiti, že Sbor Paní a Dívek koná svou řádnou schůzi každou čtvrto neděli odpo. v měsíci v siní TJS. Podlipný; zapsaných členkyň bylo druhou schůzi 34. Starostkou jest pi. Kavková, zapisovatelkou pi. A. Smutná. Na zdar!

Jan Fryš, dopisovatel.

St. Louis, dne 1. listopadu 1901. — Opětně blíží se doba, kdy sboru nastává obtíž, by obsadil místa úředníků a výborů ve správě své, tak aby každý úřad a výbor vložen byl do rukou věrných a spolehlivých Sokolů, neb od nich prvož závisí ta činnost a budoucnost sborová. Proto je na členech, by hleděli úřady jim svěřené vždy ochotně a s láskou na se vzíti. Počítám, že sbor potřebuje k vedení svému správných spolehlivých Sokolů 44 — nepočítaje výbory časové — dosti slušný počet! Ale na sbor, který čítá 150 členů, jest jich třeba. Kdyby každý člen dle schopnosti vzal na sebe jeden úřad neb výbor, tedy nám zbývá více jak jedno sto ku výpomoci. Pěkně se to píše, až z toho mám radost, ale koncem roku shledáme, že 15—20 členů je nuceno vše zastávat a mezi těmi je většina těch, kteří se věnují tělocviku, zpěvu neb divadlu, pak se divíme, že ten neb onen Sokol je unaven spolkovou prací a stává se nečinným.

Máme v našem středu hezkou hrstku nadějných mladíků, kteří mají vhodnou příležitost pomalu se vzdělávati v oboru písemním. Ale toto! On se tím trápit nebude a přenechá s radostí vše těm starším! Ti již to znají a tak se to má rok od roku stejně; proto ještě apeluji na ty, kterým úřad svěřen bude, by jej s radostí zastávali, jest to též pro ně k dobru.

Jako minulá léta vždy odměněny byly dívky tělocvičné školy pěknými dárky za svoji pilnost, tož i letošním rokem se tak stane, na den 25. prosince t. r. V den ten každé dítko od těch nejmenších až do těch největších čekaneč dle pořadu může si vybrati dárek a nejen že žáci dostanou svůj podíl, ale tentokráté budou i členové obdařeni za jich pilnost. Jsem zvědav, až se spojitá přítomnost cvičení členů, kdo mezi nimi byl tím nejpilnějším. — Nebudu ani počítat do množného čísla, bych nepřeháněl, ale budu ty členy rád vidět, t. j. ty pilné. —

Doba zábav nastala a dle zpráv mohu oznámiti 2. listopadu „bál z nouze“, četa trubačů a bubenníků, 10. listopadu divadelní představení „Venkované v městě“, 25. prosince zábava žáků, 31. prosince Sylvestr a k tomu v lednu „maškarní“, tedy jsme započali; k tomu výbor na přednášky přemýšlí, zdali má nějakou požádat. V poslední době je znáti, že členové nechodí do zábav, ale sedí pohodlně doma.

Měl bych náhled, — ovšem je otázkou, zdali by se osvědčil, — ale zkusit se to může; pak možno, že členové toho sami uznají a využítují, mohlo by se to zkusit pro jedno zimní období, nechť

sbor dá všem členům výhodu tu, by měli volnější vstupné do každé jednotlivé zábavy, ku př. pro člena rodinný listek 25c aneb dle hodnoty zábavy samé. Tím se stane, že nejen on sám s manželkou přijde, ale přivede s sebou i dospělé dcery neb syny a ti pak budou si navykati na zábavy české poučné a nebudou vyhledávat zábavy jim škodlivé neb dokonce jiné národnosti. A hlavní též bude při tom, že je rodiče budou mít před očima a nemusí se obávat špatné společnosti, že jejich dorůstající syn neb dcera se tam nalézá. Zkusit se to může.

V posledním čísle jsem sdělil, že se chci zmínit o podpoře ve sborech sokolských. Nemám v úmyslu podávat velké argumenty aneb že bych proti podpoře samé byl, vždy se v tom ohledu přidržím většiny, ale nevěřím, že by podpora v řadách sokolských mohla mnoho prospěti, zvláště v nynější době asi ztěžka, kde se vyskytuje stále nová spousta spolků a společků, dávajících také výhody, že to mnohý ani nemůže uvěřit. Ovšem jsou to jen časové spolky, budoucnosti v nich není. Ale jak se říká, humbug musí být a lid se chytne; kdežto u sokolských sborů lid se má utvrzovat v činnosti národní a užitečné a tam humbugu stávat nesmí.

Mám obrázek před sebou, (ač tomu několik roků), ale ještě dnes mne to bolí, když vzpomínám na podporu v pádu úmrtí u Národní Jednoty Sokolské. Sbor náš toho času byl as 40 členů silný; na to přišla podpora u sborů sokolských a as ve 3 neb 4 měsících byl sbor kolem 160 členů silný; byla to radost vidět ty pravé Sokoly, kde viděli, z čeho je užitek; šlo to dobře po krátký čas, pokud nikdo ze Sokolů nezemřel. Ale když přišly rozpočty! (to nevěděli, že musí platit). Tu pomalu členové ubývali, většina jich byla vyloučena pro neplacení a konec byl ze 160 Sokolů zbylo jich 29. Sbor tím byl zkrácen o více jak dvě stě dolarů a dluh výkonnému výboru byl 95 doll. A nejhroší nastalo tím, že těch 29 zbylých členů nemohli zaplatit dluh výkonnému výboru, i byli zkrátka z Národní Jednoty Sokolské vyloučeni. Těžce toho nesl zbytek těch, kteří začínali znovu, neb každý odstoupil neb vyloučený se stal nepřitelem sboru samého.

To byl následek podpory. A ty schůze, kde to vypadalo jako v nějakém podporujícím spolku a to pravé, tělocvik, byl pošinut do pozadí, na ten nebylo času a peněz.

To je krátký obrázek z našeho sboru co upomínka na podporu v pádu úmrtí. Nevím, jak to dopadlo u jiných sborů, ale lepší to as nebylo.

Druhý příklad dám z našeho středu, jak si stojí věci dnes, t. j. v době přítomné. Sbor má 150 členů, kteří platí 30c měsíčních příspěvků, k tomu mají orgán zdarma. Kdyby všichni platili správně, přijme se 45 dolarů měsíčně, což činí do roka 540 dolarů. Ze zábav možno čítati 100 dolarů výtěžku, což dělá 640 dolarů přijme sbor. Vydání sboru obnáší tělocvik 480 dolarů, zpěv 96 dolarů, výkonnému výboru v průměru 125 dolarů, tedy toho troje vydání již je 701 dolar, v to nepočítám, co stojí ročně náčinní tělocvičné, knihovna, služné úředníků a mnoho menšího vydání. Může tedy u takového sboru počítat se na podporu v pádu nemoci neb úmrtí? Zajisté otázka to choulostivá; mnohý řekne, když bude podpora, bude se o to víc platit; milerád uznávám, ale dejme tomu, že by stávala podpora v pádu nemoci, člen by musel platit o 50c více, což by činilo 80c měsíčně a to mnohý řekne, že tu samou ano i lepší výhodu dostane u spolehlivého(?) podporujícího spolku, pak ty schůze by se točily jen kolem podpory a pravé sokolství opětně by bylo tlače do pozadí.

Co sbory sokolské chovaly silných, zdravých mladíků, kteří se dali ku spolkům, řeknu k řádům Čes. Slov. Podp. Spol. aneb k ložím Jednoty Tábortů. A co učinily ony dvě organizace pro Sokolstvo? (Neviním mladou Jednotu Tábortů, ta sobě vzpomněla na Sokoly, že do 25 roků stáří přijímá Sokoly bezplatně.) Co učinily spolky ČSPS? Jakou odměnu daly těm, kteří se starají o zdraví každého řádného Čecha? Zhola ničeho! —

Proč ty organizace si nevzpomenou jednou do roka; pohleďte na ty sbory, jak ony se starají pro nás, učiníme pro ně též něco a když nic jiného, sponž je hledíme všemožně podporovat a nebudme jim ku škodě. — — —

Na zdar!

Václ. K. Třiska.

St. Louis, Mo., 4. listopadu 1901. — Jak ten čas ubíhá! Již opět měsíc uplynul a situaci sboru našeho jen přišťoval. A jakby

ne, když si pomyslíme, že nemáme zajištěnou činnost tělocvičnou pro nastávající zimu. Ještě 1. t. m. cvičili jsme na "čerstvém" vzduchu, to však bylo už asi posledně. Vždyť dnes ráno ukazuje teploměr 4 pod bod mrazu a tu na vlažné večery je již po naději. Tak 26. října chladná pliskavice rozprášila žactvo dříve než cvičení mohlo býti skončeno, a ač minulou sobotu bylo příjemnější, návštěva dítek byla slabá. Tedy hlavním jest — dostatečná místnost.

Plán náš, na postavení něčeho zatím nenabyl určitých rysů ještě, an zdržen tím, že očekáváme svezení pozemků br. Holmana, tak aby se pak později nemuselo se "stavbou" hýbat. Další věci bude, zda-li se nám zdaří obdržeti povolení od města ku stavění ode dřeva, k čemu snad by nějaký ten "strýdek" neškodil; ostatně výbor v otázce té pracuje a náhled mnohých bratří jest, že v nepříznivých výsledcích v tomto směru by bylo nejlépe zakoupiti sobě pozemek nejméně 50 stop. Ceny stavenišť v této části města kolísají mezi 7—15 doll. stopa. Pětina a desetidoll. půjčky pro účel onen, neb tento, jsou členy sboru ochotně upisovány. V případě zakoupení pozemku bylo by nám také přes zimu živořiti, neb dostatečné místnosti pro jen mírný tělocvik na celém Mt. Pleasant není. Sít, v níž "Sokol" náš vznikl, nalezá se v obytném stavení ve III. poschodí, v níž cvičiti nemožno.

Dne 14. m. m. byl jsem účasten schůze T. J. S. St. Louis, čemuž jsem od srdce povděčen byl. Sbor náš vyslal výbor ku br. Jednotě, zda-li by se členové její přáli státi pomocníky našimi s \$5 půjčkami; na to v oné schůzi šlechetný sbor odhlasoval nám půjčku bezúročitelnou v částce 25 doll., ač sám od svých členů ponejvíce půjčkami v čas nutnosti sobě vypomáhati nucen jest. Zde opět osvědčila stará sokolská Jednota v St. Louis svůj obvyklý princip: pomáhejme potřebným sdruženým Jednotám. A mimo to zvolen v oné schůzi výbor, by obešel členy sboru s listinou naší, by tito dle přání a možnosti sboru našemu zapůjčili. V této schůzi počítal jsem, jak blízký jest zájem náš o místnost srdcem bratří Sokolů sboru St. Louis.

Dále, jelikož se často stává, že my Čechové, majíce někdy sporů, třeba jen domnělých, a ze zdánlivých rádi sobě činíme skutečnými a pak osobními, zavlékáme nepřístojnosti tyto i do života spolko- vého, čímž pak bez upření tento trpí tak neb onak, což pozoroval jsem i já po několik minulých měsíců, domnívaje se býti sám za závadného považován, tudíž v této schůzi prohlásil jsem veřejně, an jsem právě přestupoval k nové Jednotě, a opakuji zde opět, an mám za to, že je to v zájmu mnoha mých přátel a starých spolupracovníků na roli sokolské v St. Louis, jakož i v zájmu sokolské naší věci a práce vůbec, že rozhodně odmítám každé podezření, činěné na moji osobu ohledně dopisování do časopisů, kde byly veřejně napadány neb uráženy osoby, o nichž jsem přesvědčen, že si toho nezasluhovaly. Neodbírám a nečtu oněch časopisů a jsem od více roků nepřitelem anonymního dopisování, buďsi ono směru jakéhokoli, obzvláště "Sokolu" sluší se, by nikdy poctivé své jméno nezakrýval, neb ani neví, obzvláště když pravdu nepíše, jak tím pak ublíží dopisovateli, jenž nad svým podpisem podává své mínění, třeba nesouhlasil vždy s tím, co se děje. Té svobody budví vždy každému dopisovateli ponecháno, jinak nebylo by dopisování možným. I já, když vím, s kým mám co činiti, rád v mezích slušnosti použiji satiry; jizlivosti a zlomyslnosti chci být dalek. Čtěnářům místních dopisovatelů pak přál bych, by hleděli poznati osobu a povahu a snažení dopisovatele samého a pak snadno pochopí i dopisy jeho, aniž by bylo třeba smysl jich překrucovati a nesprávně vykládati. Toto myslím všeobecně a osobní, jako ve všech mých dopisech, tak i v tomto vymituji. Přeji si, by každý jednal vůči mně upřímně a má-li proti mně co kdo, nechť to buď dokáže, nebo se mnou si vyřídí, nechť to však nepřenáší do schůzí a jednání a činnosti sborové, neb ta tím pak nevinně trpí.

A konečně, anaž byla tato schůze první v měsíci, kde sbor St. Louiský pořádá vždy zábavnou schůzi po vyřízení schůze sborové, povděčen jsem byl tomu, že jsem byl přítomen se starostou a náčelníkem našim, neb bratři "Sokola", uznávajíce, že tento hamižný život jest tak jako tak dost trpký, bez zbytečného ještě jej ztrpčování mimotného, "složili" se na tu "prazdroje" sklenku a my se účastnili milerádi. Ještě jen dodám, že když nejsou možny sboru našemu, by se jich účastnil v Sokolovně, kde bude bratrsky přijat a litovati toho nebude. Ony zábavní schůze jsou tudíž sboru našemu odporůčeni hodny.

V minulém dopisu mém chtěl jsem se rozepsati o tom, co nový dopisovatel, Sok. Třiska mistrně věru ve svém dopise minulém vystihl a dobrá, že se zmínil, že neopomene o podpoře v příštím dopisu se rozhovořiti, jinak byli bychom psali o stejném dnes.

Jedno ještě však jest, co si i po tomto dopisu na příště ponechávám.

Tak již předem v uvažování, že snad budem činnosti v zimě pozbaveni, navrhl jsem sboru, což abychom pěstovali vedle tělocviku nejušlechtlejší, zpěv —? Nu a také jsme šťastně započali 24. října. Pan Jos. Hrdlička, praktický cvičitel zpěvu, nabídl se cvičiti sbor náš bezplatně, což jsme s vděkem přijali a jest na našich členech, by hleděli toho plnou měrou využítkovati. Zpěvem k srdci — srdcem k vlasti, zní jedno vlastenecké rčení. Cvičí se každý čtvrtek večer v místě určeném, přesně od 8 hodin.

Ku v pravdě bratrské shodě volám Na zdar!

Franta Široký,
dopisovatel Mt. Pl. S.

Sokol "Cleveland"

upozorňuje své členy a veřejnost vůbec, že v neděli, dne 8. prosince, o d p o l e d n e, uspořádá veřejnou poučnou přednášku, spojenou s dětskou zábavou, při níž předneseny budou cvičicím žactvem: písně sokolské, deklamace (hlavně básně sokolské), solové vystupy, sóla na různé hudební nástroje a j. v.

Přednášku pronese náš společný cvičitel Sokol Jos. Štibr. Ostatní části programu provedeny budou cvičicím žactvem pod vedením Sokolů K. Bernreitera a F. Skaly.

Jest tudíž žádoucí, aby se Sokolové v plném počtu dostavili a zvláště rodiče dítek se vyzývají, aby se k této dětské slavnosti neopomenuli dostaviti. Vstup jest volný, takže jest přístup každému umožněn.

Žádoucí jest však, aby vzorný pořádek byl zachován, tak aby přednášející nebyli vyrušováni a posluchači by se zájmem každý výkon sledováti mohli.

Začátek přesně ve 2 hodiny odpoledne.

Po vyčerpání programu uspořádána bude cvičicimu žactvu malá hostina.

Tedy na shledanou v neděli, dne 8. prosince ve 2 hodiny odpoledne! Na zdar!

Za sbor Sokol "Cleveland"

Frank Skala, jednatel.

Zápis o schůzích výkonného výboru N. J. S.

New York, 7. října 1901. — Starosta Fr. Hroch zahájil v určitý čas schůzi. — Zápis o poslední schůzi po přečtení přijat. — Čtvrtletní zprávy zasílají jednoty: L. I. City za III. a \$15.60, Brooklyn za II. a \$1.—, Wilson za II. a III. \$8.50, Baltimore za III. \$35.— a Crete \$13.90. — Br. K. Štulík doporučuje, by A. Hallerovi dala se náhrada co zpravodaj při závodech župy Střední, což přijato a povoleno \$5.—. — Klatovský Sokol se uvoluje spláceli \$5.— čtvrtletně na směnku, kterou má výk. výb., což přijato až do sjezdu. — Plz. Sok. žádá, by se mu povolila delší lhůta ku splacení směnky. Povoleno. — Jednota Mount Pleasant oznamuje, že obdržela tělocvičné a sokolské spisy pro knihovnu od výk. výb. — Sok. Ryska a Ulrich oznamují, že obdrželi diplomy a knihy co odměny ze závodů župy Střední. — Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, taj.

Finanční zpráva výk. výb. N. J. S. za III. čtvrtletí od 1. srpna do 31. října 1901.

Příjem:

Od sborů za vstupné a příspěvky.....	\$570.10
Výcvik a vzdělání ve sborech.....	4.30
Sokol Americký.....	8.50
Závody a slavnosti.....	50.40
Splátka na dluh Klatovského Sokola v Chicagu.....	5.—
	\$638.30

Hotovost z min. čtvrtletí.....\$1,144.47

Úhrnem.....\$1,782.77

Vydání:

Sokol Americký.....	324.15
Závody a slavnosti.....	5.30
Denní tělocvičné školy.....	65.—
Služné zapisovatelů, pokl. a jednatelů.....	51.25
Výcvik a vzdělání ve sborech.....	106.72
Poštovní, dovozní a pod.....	4.51
Různá vydání.....	4.94
	\$561.87

Příjem.....\$1782.77

Vydání..... 561.87

Hotovost... \$1220.90

Jan Černý, jednatel.

Příjem a vydání N. J. S. za měsíc říjen 1901.

Příjem:

Říjen 5. Sok. Jed. Blesk v Baltimore.....	\$ 35.—
Příps. náhrada za vydrž. těl. školy S. J. Blesk....	10.—
7. TJS Brooklyn, N. Y.....	1.—
TJS Fuegner v L. I. City.....	15.60
10. Sok. Pod. Jed. Budivoj v Detroit.....	1.60
Přípsaná náhrada za vydržování těl. školy téže jed.	10.—
12. C. A. S. Manitowoc.....	6.90
15. Plzeňský Sokol v Chicagu.....	54.90
16. TJS Karel Jonáš v Abie.....	6.50
TJS Bohemia, L. I.....	4.60
17. TJS v Newarku.....	4.60
18. Za 3 knihy Úvahy M. Tyrše od TJS v Plattsmouth	.75
TJS Glen Carbon.....	4.40
Jednota Tyrš Cedar Rapids Sokol.....	31.80
21. TJS v Prague.....	6.80
23. ČZS v Clevelandu.....	20.30
TJS Chicago v Chicagu.....	31.30
26. Vráceno Ant. Hallerem.....	5.—
28. TJS v Omaze.....	27.80
Za těl. knihy pro cvič. sbor v N. Y.....	2.—
29. TJS v East Islip.....	1.80
30. Hvězda Západu v Black Wolf, Kans.....	3.20
31. Sokol Cleveland v Clevelandu.....	6.30
Příps. náhr. za vydrž. těl. školy téže jednoty.....	10.—

\$ 302.15

Hotovost z min. čtvrtletí.....\$1,118.94

Úhrnem.....\$1,421.09

Vydání:

Říjen 5. Nábr. za vydrž. těl. šk. za 1900 S. J. Blesk v Balto.	10.—
7. Nábr. za cesty do schůzi v. v. br. Š. Kostkovi.....	1.04
7. Nábr. zpravodajů při záv. župy Stř. A. Hallerovi.....	5.—
10. Nábr. za vydrž. těl. školy za '900 P. J. Budivoj.....	10.—
21. Pořadatel Sok. Am. za říjen '901.....	20.—
30. Za 3200 výt. S. A. s výpravou a pošt. pro říjen 1901, br. F. Lierovi.....	87.95
31. Služné taj. v. v. za III. čtvrtl. '901 M. Grabenstein.	8.75
" pokl. " " " " " F. Lierovi.....	5.—
" jedn. " " " " " J. Černému.....	37.50
Za poštovní, dovozní a pod. jednateli za III. čtvrtletí od 1. srpna do 31. října 1901.....	4.95
Nábr. za vydrž. těl. školy za 1900 Sokolu Cleveland	10.—
	Úhrnem.....\$200.19

Příjem.....\$1421.09

Vydání..... 200.19

Hotovost \$1220.90 a sice fond pro př. báh cvič.

Fond pro příští sjezd r. 1903.....332.90

U. S. bondy v kupní ceně.....339.—

Hotovost skutečná.....506.15

\$1,220.90

Tímto upozorňuji bratrské jednoty, by do 15. prosince 1901 zapravily dle stanov N. J. S. desicentový poplatek pro příští sjezd. Hlava X. Sjezdy, str. 34. odstavec 6. a 7. praví: Každá jednota povinna jest zapraviti 10c za každého člena po tři roky do fondu pro příští sjezd. — K vůli pořádku doufám, že si tohoto článku jednoty povšimnou a onen poplatek co nejdříve zašlou.

N. B. — Tento poplatek má být dle stanov začátkem roku zaplacen. — Na zdar!

Jan Černý, jed.

Členové novi a vyloučení.

— Do jednoty Podlipný přijat v říjnu Ant. Červený.
Na zdar! Pavel Maršik, taj.

— Do Sokola Čech v Clevelandu přijat Fr. J. Pánek.
Na zdar! Ant. Jedlička, taj.

— Do jednoty Omaha přijati Mike Katch, A. Šlechta a Vinc. Hrabik. — Odstupní listinu obdrželi Jos. Bozděch a Ant. Pokorný.
Na zdar! Karel Špalek, taj.

— Z jednoty South Omaha vyloučen pro neplacení Jos. Pavlík.
Václ. Schneider, star. Fr. Benák, taj.

— Do jednoty Cedar Rapids přijati v září Bl. Hajšman a Alojz Havelka, v říjnu W. Hruška, Jos. Hajný, A. A. Šindelář a Ant. Žák.

— Ze Sokola „Cleveland“ vyloučen pro neplacení J. B. Kraus, přijat Frank Chmel ml., navržen Jan Lukeš.
Na zdar!

Vác. Tittl, star.

Frank Skala, jedn.

— Do TJS v New Yorku přijati dne 29. července Fr. Vavřínek, Josef Klásek, Antonín Novotný, Alois Rovenský, Emil Křídlo, Emil Kratochvil. — Dne 26. srpna Bohumil Belšan. — Dne 23. září Antonín Kacha, Robert Cochnaš, Rudolf Vrtáček a Karel Vorlíček. — Dne 28. října Rudolf Průša, Antonín Trojan, Henry Vocel, Karel Michálek, Karel Kovářík, Jan Chudoba, Bedřich Turek, Ladislav Stránský. — Přispívající člen Sokol Josef Sehnal přihlásil se a byl přijmut za činného. — Vyloučení byli Jan Větrovec a Frank Jilek. — Odstoupil Karel Patočka.

Alois Bohdanecký, účetní.

— Z TJS South Omaha vyloučen pro neplacení příspěvků měsíčních Jos. Pavlík.

Václ. Schneider, starosta.

Fr. Benák, taj.

Čtenářům Sokola Amerického v Americe!

Žádáme slušně všechny zdejší čtenáře Sokola Amerického, by laskavě sdělili jednateli výk. výboru na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City, sídla tělocvičných spolků slovanských, a možno-li i místo, kde schůze konají, — pokud nejsou obsaženy v adresáři N. J. S. v Sok. Am. uveřejňovaném. Za jakoukoli zprávu ve smyslu tohoto svolání vzdáváme hned tímto povinný srdečný dik.

Výkonný výbor Nar. Jed. Sokolské
v New Yorku.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:

Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—24 E. 71 st. Fr. Hroch, starosta, 457 Rodney St., Brooklyn, N. Y.; J. Pavlík náměstek, 404 vých. 71. ul.; Jan Černý jednatel, 437 E. 71st St. Max Grabenstein tajemník, 716 E. 161st St.; F. Lier, pokl., 410 E. 71st St.; výbor tělocvičný: Ferd. Martyny, F. Bartuněk a A. Jahoda; výbor účetní: Vác. Hampl, St. Kostka a V. Zvoník. Náčelník J. Štibr 84 McBride st., Cleveland, O., podnáč. Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids, Ia., a Jos. Pokorný, Chicago, Ills.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

- Ústř. výb.: st. Vác. Hampl, náměstek Al. Biža, jed. J. A. Kne-dlhans 420—424 E. 71st St., N. Y., pokl. A. Mysliveček, náč. F. Bartuněk 318 E. 71st St., podnáčelník Al. Bláha; fin. výbor Ferd. Martyny a Ant. Jahoda. — Schůze každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer, v Sokolovně 420—424 71. ul.
- SOK. JED. BLESK Baltimore; (schůze 3. pátek u br. Jos. Klečky 1513 Ashland Ave.), Sylv. Stiegler, dop., 1006 N. Castle St.
- T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., (posl. sobotu) jedn. Fr. Huml.
- T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., (2. pondělí), taj. Fr. Hroch 457 Rodney st.
- SOKOL CLEVELAND, (3. neděli v Sokolovně, roh Central ave. a Plymouth st.), taj. Frank Skala, 16 Beckman St.
- SOKOL ČECH, Cleveland, O.; (2. neděli v Sokolovně, čís. 6 Wendal ave.), taj. Ant. Jedlička, 29 Dakota st.
- SOKOL ČESKO ZABAVNÍ, Clev. O., (schůze 3. neděli v Sokolské síni) Frank Cais, 562 Dennison Ave.
- Těl. a Podp. Jed. BUDIVOJ, Detroit, Mich., (1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine sts.) tajemník Jos. Janeček 698 Antoine st.
- T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; (druhý pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.), taj. P. Maršík, 499 Clark Ave., účetní Jos. Vimer 176 Rollins st.
- T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., (2. sobotu v Sokolovně), taj. Jan Kroupa, Box 211., Islip, N. Y.
- T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., (2. sobotu 317 Moore St.) taj., M. Beneš, 488 Boulevard, Rawenswood, L. I.
- T. J. SOKOL Newark, N. J., (druhé pondělí, roh 9. ul. a 15. ave.) V. J. Rychetský, 433—15th ave.
- S. J. ŠVORNOST, Morrisania N. Y., (1. neděli) taj. Jan Duda 777 Melrose ave.
- T. J. SOKOL, New York; (schůze 2. a posl. pondělí, 420—22—24 E. 71st St.) taj. J. L. Jedlička, 420—422—424 E. 71st St.
- SOK. JED. PHILADELPHIA, Pa., (4. sobotu v měs., v Sokolovně v 8 hodin večer, S. W. Corner 9th & Columbia Ave.), taj. M. Hora, 1514 N. Alder St.
- T. J. SOKOL Schenectady, N. Y., schůze 1. a 3. pondělí v místn. A. Řihy, Bohemia House, Ellis st., M. Pl. — Taj. Aug. Sokol, P. O. B. 466.
- T. J. SOKOL Westfield, Maas.; (1. a 3. středu v Sokolovně, 118 & 120 Meadow st.), jed. Fr. Náhlovský, 8 Fowler st.

Župa Střední, sídlo v Chicagu, Ill.

- Úřadníci župní: Náčelník Jos. Pokorný, podnáčelník Fr. Holub; taj. Jos. Šlauf 1528 S 41st Ave.; pokl. Vác. Vonásek.
- PLZ. SOK. Chic.; (2. a 4. čtvrtek), taj. Vil. Kroužilka, 722 W 12th Boulevard.
- SOKOL CHICAGO, Chic., (1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie ave.), taj. Štěpán A. Šás, 1286 So. Turner Ave.
- TĚL. J. ČECHIE Chicago; (1. a 3. pondělí v síni "Čechie" 32—34 Emma St.), taj. Josef Hejno 74 Emma St.
- T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., (1. a 3. čtvrtek u T. Andrie 1333—35 So. 40th Court), taj. V. Bartoň, 1411 So. 42 Ave.
- ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; (2. středu v síni Slovanské Lípy), Aug. Kropáček taj., 401 N. 8th St.
- T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; (2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave.), taj. Fr. Holman, 2349 So. 11th st.
- T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; (2. a 4. středu); taj. Tom. Duchek, 2846 Neosho st.
- T. JED. SOKOL v Glen Carbon, Madison Co., Ill. — Tajemník Martin Korbelik, Glen Carbon, Ills.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

- Ústř. výb.: Starosta Fr. Jelen 1911 So. 15th St., taj. Oldř. Jelen, 1233 So. 14th St., pokl. Jan Mathauser. Další členové výboru Jos. Vonásek a Jindř. Kraus. — Schůze každý druhý pátek v Sokolovně.
- T. J. S. KAREL JONAŠ, Abie, Neb., (1. neděli) Josef Hasík, taj.
- TJS. HVĚZDA ZAPADU, Black Wolf, Kansas, (1. neděli), taj. Jos. Jiříček.
- T. J. SOKOL ŽÍŽKA, Bruno, Neb.; (1. ned.), taj. Vác. Blatný.
- TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; (1. neděli v Sokolovně, 7th ave., bet. 2nd & 3rd st.), taj. V. M. Hlávka, 308—11th Ave.
- T. J. SOKOL, Crete Neb., (2. neděli ve své síni), taj. Mat. Kuncl.
- T. J. SOKOL, Linwood, Neb., (1. neděli), taj. Frank Dočekal.
- T. J. S. Milligan, Neb., (2. neděli v Central Hall bratři Jichá), Fr. Hrdý, jed.
- T. J. SOKOL Omaha; (2. čtvrtek), taj. K. Špalek 1227 So. 15th St.
- T. J. S. Plattsmouth, Neb., (2. pondělí) taj. Jos. J. Nejedlý.
- T. J. SOKOL, Prague, Neb., (2. pond.), Tom. Vlasák, zap.
- T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., (3. pondělí), taj. V. Šudík.
- T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. (1. pon.) taj. F. Benák, 18th & N st.
- T. J. S. KAREL JONAŠ, Wilson, Kansas; (2. neděli), jednatel J. W. Somer.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jan Černý, jednatel výk. výb. N. J. S., 437 E. 71st St., New York.

Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKEHO“ buďtež zasílány pořadateli.

Nové knihy.

Na skladě u výkonného výboru
Nár. Jed. Sokolské:

1. Tyrš Mir., Dr.: Zakladové tělo-
cviku\$1.00
2. Kožíšek Fr.: Cvičební večery na
koni na šíř.10
3. Jindř. Fügner: Životopis.10
4. Vaniček Karel: Sokolstvo, jeho
směr a cíl.—Komenský Jan Amos
a jeho snahy tělocvičné. Obě za. .03
5. Scheiner, Jos. E. Dr.: Tělesná
cvičení ve starém věku.65
hry mládeže45
6. Kožíšek Fr. Cvičební večery na
hrazdě12
7. „ 100 příkladů cvičení
prostných.18
8. Hron Karel: O cvičební soustavě20
9. Mendík Jan: Povelky ku podrob-
nému procvičení poř. cvičení.05
10. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a
řeči Dra. Mir. Tyrše.
— Povšechné úvahy o věci Sokol-
ské, I. 1.25
11. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2.
pro školy a spolky32
12. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro
pro školy; I. Bez nářadí15
13. Klenka Jos.: Těl. hry pro školy;
II. S nářadím.25
14. Hanušová Kl.: Dětský tělocvik. .20
15. „ „ Hry míčem pro
veselou mládež15
16. Horálek Fr.: Perem Sokolím, se-
šit 1—420
17. Horálek Fr.: Na přední stráž05
18. Pexa Václ.: Cvičební večery na
bradlech18
19. III. slet všesokolský v Praze.30
20. Tyrš Mir. Dr. stručný nástin živo-
ta a působení jeho10
21. Veselý J. Z.: Těl. pro školy nižší
a střední20
22. Klenka Jos.: Cvičební večery na
kruzích10
23. Kurz Vilém: Úvod do Těl. školské-
ho32
24. Vaniček Kar.: Sokolské epistoly
od 1. do 4. sešitu, jeden výtisk02
25. Ploc Kar.: Návod o prvé pomoci
při úrazech a nehodách.25
26. Dlouhý Fr.: Tělověda a zdravově-
da50
- Jos. Klenka, skoky prosté, útokem a
o tyči10
- Jos. Klenka, skoky smíšené na koze a
na stole10
- Dr. J. Vaniček: O robování (box) a
šermu holi dlouhou (baton)10

Knihy tyto, pokud zásoba
stačí, zasílá vyplacené jednatel vý-
konného výboru tomu, kdo při ob-
jednání pošle výše udanou částku
buď ve známkách, nebo poukázkou
poštovní.

JAN ČERNÝ,

437 E. 71st St.,
New York City.

“SOKOL”,

časopis věnovaný zájmům tělocvičným, za-
ložený r. 1871. Drem. Mir. Tyršem vy-
chází redakcí Dra. Jos. E. Scheinera
jednou za měsíc o 3—4 arších a přináší
poučné články o tělocviku, organizaci
spolkové, články technické z pera před-
ních pracovníků sokolských. Dále pří-
náší zprávy o tělocviku ze zemí slovan-
ských i ciziny, feuilleton, různé zprávy
a pod.

Předplatné na rok do Ameriky obnaší \$1 10

Adresa: “Sokol”, Praha,

Václavské náměstí číslo 70.

Všichni Sokolové

měli by znáti:

Úvahy a řeči Dra. Mirosla-
va Tyrše. Pořádá Dr. Jos. E.
Scheiner.

I. Povšechné úvahy o věci so-
kolské. — Díl první 25c. Díl dru-
hý 25c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů neb u jednatele výkonného vý-
boru N. J. S.

Naším cvičitelům!

Cvičební večery na koni na
šíř. Sestavil František Kožíšek.
Cena 10c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů nebo u jednatele výkonného
výboru N. J. S.

JAN ČEPEK
pozemkový, na oheň a
→* život *←
pojišťující jednatel.

ÚRADOVNY:

318 E. 73. ul., New York,
a 367 Woolsey Ave., L. I. C.

LÉKEM



pro chorobné a slabé
a blahodárným ná-
pojem pro zdravé
jsou

pravá

přírodní

vína

z našich

vlastních

vinic

Náše vinné

BRANDY

jsou výborným
domácím

lékem.

Žádejte naše
zboží od Vašich
obchodníků a
nemají-li je na
skladě, pište
nam o cenik a
další
podrobnosti.

v Sonoma

County,

California.

F. Korbel & Bros.,
684-6 W. 12th St.,
Chicago, Ills.

Oznamujte

V SOKOLE AMERICKÉM.

Bližší sdělí F. Lier,

410 E. 71st St.,

New York.

Naše evangelium!

Sokolstvo, jeho směr a cíl.
Úvahy Karla Vanička. Cena 2c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů nebo u jednatele výkonného
výboru N. J. S.

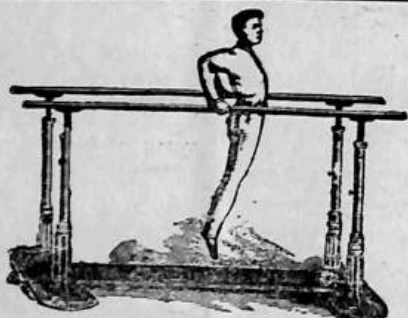
Oznamujte v Sok. Am.

Bližší sdělí F. Lier,

410 E. 71. ul.,

New York.

Chicagský oznamovatel.



JOHN GLOY,
MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.
OFFICE,
27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE
603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNÉ OBUVI
pro pány i dámy.

Cvičebnístěvice všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás

nejlepším domácím a importovaným pravým pšenišským.
Chutným luncem a vším, čeho jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

613 W. 18. ul. - Chicago.

Oznamujte

v "Sokole Americkém".

Bližší sdělí F. Lier,

410 E. 71st St.,

New York.

Učme se od začátku!

Základové tělocviku.

Sepsal Dr. Miroslav Tyrš. Cena \$1.00. Objednávejte buď u svých sborů nebo u jednatele výkonného výboru N. J. S.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ

RANHOJIČ,

828 SO. LINCOLN ST.

Může býti zavolán z kterékolí lékárny v Chicagu:

- Telefon: West 1092. -

V lékárně p. C. G. Foučka, roh 18. ul. a Center Ave.
večer od 6.30 do 8 hodin.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.
Učitel kresby na Vyšší škole.
Úřadovna, 1315 záp. 16. ul.
blíže California Ave.,
Chicago, Ill.

Sborník Sokolský
na rok 1898.

Vydal A. V. Prágr, náč. župy
Tyršovy a Sok. Kolínského.

Cena 33 centů.

Objednávejte buď u svých sborů
nebo u jednatele Výk. Výbo
ru N. J. S

Oznamujte v Sokole Americkém.

Bližší sdělí F. Lier, 410 E. 71 St.,

New York.

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL. Sokolské stejnokroje!
Sokolský kroj cvičební!
oděvní a zakázkoví krejčí,
598 - 600 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.

„SOKOL AMERICKÝ“, orgán Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech Severní Ameriky, vychází 15. každého měsíce redakcí Dra. Karla Štulíka v Chicagu, 525 So. Lincoln St. — Předplatné do Čech 1 zl. 50 kr. přijímá výpravčí Fr. Lier, 410 E. 71st St., New York City, N. Y.



Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl to také ihned výpravčímu. Z poukázky není vidno, kdo jest zasílatelem, a to působí obtíže jak při výpravě tak i při vybírání peněz na poště zdejší.

V New Yorku, v květnu 1897.

Nár. Jed. Sok. ve Spoj. Státech Sev. Am., vydavatel „Sok Am.“

ATLAS BREWING CO.,

dříve Česká Pivovarnická Spol. v Chicagu
684 - 706 BLUE ISLAND AVE

Bratři Sokolové! Jakmile se přestěhujete, oznamte laskavě ihned novou svou adresu výpravčímu Sokola Amerického,

FR. LIEROVI,
410 E. 71st St., New York City.